Incipit ep̄la beati Johā
nis ap̄li prima. Ca.j.

a Quod fuit ab īitio
b quod audiuimus
c qꝺ vidimus ocu-
d lis noſtris qꝺ per
e ſpeximus ⁊ manus noſtre
f contrectauerunt de verbo
g h vite ⁊ vita manifeſtata eſt
i k ⁊ vidimus ⁊ teſtamentum
l m ⁊ annūciamꝰ vobis vitam
n eternā quē erat apꝺ patreꝫ
o p ⁊ apparuit nobis. Quod
r vidimus ⁊ audiuimus an
nunciamꝰ vobis: vt ⁊ vos
ſocietatem habeatis nobi
ſcum: ⁊ ſocietas noſtra ſit
cū patre ⁊ cum filio eiꝰ ihū
s xp̄o. Et hec ſcribimus vo
t bis vt gaudeatis ⁊ gaudiū
v veſtrū ſit plenū. Et hec eſt
x annūciatio quā audiuimꝰ
y ab eo: ⁊ annūciamus voƀ
z a qm̄ deus lux eſt ⁊ tenebre
b in eo nō ſunt vlle. Si dixe
rimus qm̄ ſocietatē habe-

Ep̄la Johannis ap̄li ⁊ euāgeliſte p̄ma. Cap̄.j.

Quod fuit ab initio. Hic incipit tercia pars prin cipalis huiꝰ libri in qua ponunt̄ ep̄le b̄ti Johannis ap̄li ⁊ euāgeliſte: ⁊ qꝛ ſm ordinē doctrine cōmunia debēt ſpālia p̄cedere. iō ponit̄ p̄ ep̄la ad informādū hoies generalit̄ ſcꝺo ad informādū aliq̄s pſonas ſpālit̄ i p̄ncipio ep̄le ſcꝺe. Pn̄s in duas ptes diuidit̄. ſ. i ꝓhemiū ⁊ tractatū q̄ incipit: ibi. Et hec eſt annūciatio. In prologo tria facit. qꝛ p̄ reddit auditores attentos ſcꝺo dociles ſiue doctos: ibi. Et vita. tercio beniuolos: ibi. Qꝺ vidimꝰ. Circa p̄mū ſciēdū ꝙ difficultas materie reddere dꝫ auditores attentos. nā ad capiēdū talia requirit̄ maior attētio. Int̄ illa ꝟo q̄ ſpectāt ad doctrinā catholicā maxia difficultas ē circa emanationē filij a patre in diuinis: de qua tractat. j̄. v. ca. d. Tres ſūt qui teſtimoniū dant in celo. pater verbū ⁊ ſpūſſanctꝰ: ſil'r maxia difficultas eſt circa icarnationē pſone filij aſſumētis nāām humanā in vnitate ſuppoſiti. de qua dicit. j̄. iiij. Ois ſpūs qui cōfitet̄ ihm xp̄m in carne veniſſe ex deo eſt ⁊ hoc eſt qꝺ dicit. a Qꝺ fuit ab initio ⁊c̄. Cōſtructio ē ſuſpēſiua vſqꝫ ibi. Annūciamꝰ vobis. ⁊ iō ſic cōſtruēda ē lr̄a. Annūciamꝰ vobis qꝺ fuit ab initio. i. verbū qꝺ ꝓceſſit eternalit̄ a p̄re qui eſt principiū ſeu initiū totiꝰ emanationis pſonaꝝ. ſm qꝺ dicit Augꝰ. iiij. de trinitate. Pater eſt principiū. ſ. totiꝰ trinitatis. p̄ncipiū. n. ſignificat id a quo aliquid ꝓcedit verbū ſiue filiꝰ. nā ⁊ idē verbū quod filiꝰ eſt ꝓcedit a p̄re. iō pater dicit̄ p̄ncipiū ſiue iniciū filij ſiue verbi: ⁊ ꝙ ille ſit intellectꝰ huiꝰ lr̄e: pꝫ ꝑ hoc qꝺ ſubdit̄ aliq̄bꝰ tm̄ interpoſitis de ꝟbo vite. Cōſequent̄ ꝓcedit ad myſteriū incarnationis. d. b Qꝺ audiuimꝰ. ſ. a iohāne baptiſta incarnati verbi p̄cone. cuiꝰ diſcipulꝰ fuit ille iohānes ap̄ls ⁊ euāgeliſta: ⁊ dicūt cōit̄ doctores ꝙ ipſe ⁊ andreas fuerūt illi duo diſcipuli qui audito a b̄to iohanne baptiſta de xp̄o. Ecce agnꝰ dei ſecuti ſunt ihm Joƀ. j. ſꝫ iohānes expꝛſſit nomen andree ⁊ ſuū tacuit: qꝛ nolebat ſe cōmēdare. c Quod vidimꝰ oculis nr̄is. cū ip̄o ꝯuerſando. ſm ꝙ dr̄ Joƀ. j. Verbū caro factū eſt ⁊ hitabit in nobis. ⁊ vidimꝰ gl'iam eiꝰ. oculis. n. corꝑalibꝰ viderūt eiꝰ humanitatē. ⁊ diuinitatē eiꝰ oculis mētalibꝰ ꝑ fidē: ⁊ non ſolūmō ꝑ fidē cōem q̄ eſt ex auditu ſꝫ etiā ꝑ illuſtrationeꝫ ſpālē q̄ eſt q̄dāmodo ex viſu. iō ſubdit̄. d Quod ꝑſpeximꝰ. i. ꝑfectiꝰ inſpeximꝰ. viderūt. n. ap̄li xp̄m cecos illuminātē. mortuos ſuſcitantē ⁊ hmōi q̄ nō p̄nt niſi virtute diuina fieri ⁊ talia frequent̄ faciebat imperādo tāq̄ꝫ ꝓpria virtute. ⁊ ſic vrrtꝰ diuinitat̄ videbat̄ quodāmodo in opibus illis ſicut cauſa in ſuis effectibꝰ ſuo modo. e Et manꝰ nr̄e cōtrectauerūt. ad declarationē veritatis ſue reſurrectionis. dr̄ Luce vlti. Palpate ⁊ videte. qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hꝫ ſicut me videtis hr̄e. f De verbo vite. qꝛ verbū incarnatū eſt vita ꝑ eſſentiā ⁊ etiā ꝑ efficatiā: eſt em̄ auctor vite gr̄e nature ⁊ glorie. g Et vita. Hic reddit auditores dociles: illa em̄ q̄ clariꝰ cognoſcunt̄ clarius ꝓferunt̄. vn̄ Hiero. in ꝓlogo ſuꝑ pentateuchū dic̄. Qꝺ meliꝰ nouimꝰ meliꝰ ⁊ ꝓferimꝰ. ap̄li vero de diuinis fuerūt magis illumiati q̄ꝫ alij p̄cedētes vel futuri: ꝓpter qꝺ clariꝰ potuerūt docere de diuis. ⁊ h̄ facit auditores dociles iō dicit. Et vita. i. verbū qꝺ eſt vita ꝑ eſſentiā vt dictū eſt. h Manifeſtata eſt. ꝑ opa diuina i humanitate aſſūpta exercitata. i Et vidimꝰ. nos ap̄li ceteris clariꝰ.

k Et teſtamur. de viſu ⁊ auditū. l Et annū. vobis. vt edocti ſitis. m Vitā eternā. i. verbū incarnatū: vt dictū eſt Joƀ. xvij. Hec eſt vita eterna. vt cognoſcāt te ſolū verū deū: ⁊ quē miſiſti ihm xp̄m. n Que erat apꝺ patrē. vt pſona diſtincta ab eo ꝑ eternā generationē in diuina natura. o Et apparuit nobis. tēporalit̄ in humanitate aſſumpta. p Qꝺ vidimꝰ. hic vltimo reddit auditores beniuolos ⁊ bonitate finis huiꝰ doctrine. nā ꝑ eā habet̄ vita gr̄e in p̄nti ⁊ vita glorie in futuro: ⁊ h̄ eſt qꝺ dicit. Qꝺ vidimꝰ ⁊c̄. iam expoſitū eſt. ſ. r Annūciamꝰ voƀ vt ⁊ vos ſocietatem habeatis nobiſcū. ꝑ charitatē que eſt eadē cū gr̄a vel ei inſeꝑabiliter annexa ⁊ ſocietas nr̄a ſit cū patre ⁊ filio: ⁊ ꝑ h̄ intelligit̄ ſpūſſanctꝰ qui eſt tercia in trinitate pſona: ꝑ charitatē em̄ tota trinitas inhabitat mentes iuſtoꝝ. ſic̄ amans habitat in amato ⁊ ecōuerſo: ꝓpter quod dicit̄ infra. iiij. Qui manet in charitate in deo manet ⁊ deꝰ in eo. ſic aūt nō eſt in peccatoribꝰ. lꝫ ſit in eis ꝑ p̄ntiam eſſentiā ⁊ potētiā: ꝑ quē modū etiā eſt in ceteris creaturis: ⁊ quia ſocietas gr̄e eſt diſpoſitio ad ſocietatē gl'ie. iō ſubdit̄. s Et hec ſcri. vo. vt gaudeatis. de gloria iam habita in ſpe. t Et gaudiū vr̄m ſit plenū. qn̄ habebit̄ i re. v Et hec annūciatio. Finito ꝓhemio hic accedit̄ ad tractatuꝫ: in quo agit̄ de his q̄ in ꝓhemio ſunt breuit̄ p̄libata. Sunt aūt tria. vt patet ex p̄dictis. ſ. eternalis verbi generatio: tēporalis eiꝰ icarnatio: fideliū adinuicē ⁊ cū deo aſſociatio ⁊ de his tractat in ꝓceſſu huius ep̄le. nō tm̄ eodeꝫ ordine nam vt cōtinuet dicēda dictis imediate. primo tractat de vltimo. ſ. de dei ⁊ fideliū aſſociatione. ſecūdo de verbi incarnatione. iiij. capitulo. Tercio de eius eterna generatione capitulo. v. Circa primū ſciendū ꝙ ſocietas dei ⁊ hominū in charitate inchoat̄ in via. ⁊ conſūmat̄ in patria. igit̄ primo tractat de ea vt in via habet̄. ſecundo prout in patria expectat̄ capitulo. iij. Prima diuidit̄ in tres ptes. Nam primo excludit huius ſocietatis impedimentū. ſecundo inducit ad eius ꝓmotiuū: ibi. Et in hoc ſcimus. Tercio vt euitet̄ p̄dicte ſocietatis facte diſſipatiuum: ibi. Nolite diligere. Prima adhuc i duas: quia primo declarat propoſitū. ſecundo concludit intentū in principio capituli ſequentis. Prima adhuc in duas: qꝛ primo facit propoſitū. ſecundo remouet quoddā falſum dictum: ibi Si diximus. Circa primū ſciendū ꝙ ſimilitudo facit aſſociationē Eccl'. xiiij. Omne animal diligit ſibi ſimile. Omnis caro ad ſibi ſimilē cōiunget̄: ⁊ omnis homo ſibi ſimili aſſociabit̄: ⁊ per oppoſitū diſſimilitudo impedit eam. ij. Cor. vj. Que em̄ participatio iuſticie cū iniq̄tate aut que ſocietas lucis ad tenebras. peccatū aūt tenebra ē ⁊ ideo facit diſſimilitudinē ad deū qui eſt lux vera. ⁊ per conſequens impedit ſocietatē cum eo. dicit ergo.
v Et hec eſt annūciatio. i. res annūciatione digna.
x Quam audiuimus ab eo. i. a verbo iacarnato.
y Et annūciamus vobis. tāq̄ꝫ eius ap̄li ⁊ miniſtri: ⁊ q̄d ſit illud ſubdit. z Quoniā deus ⁊c̄. hoc audierunt ab eo Joƀ. ix. Qdiu ſum in mundo lux ſum mūdi: lux em̄ habet rōnem manifeſtatiui. in verbo aūt diuino oia declarant̄: ꝓpter quod ꝓprie lux dicit̄. vnde Augꝰ. iij. ſuper Geñ. Xp̄s nō dr̄ ſic lux ſicut lapis ſꝫ illud ꝓprie h̄ figurate. a Et tenebre. ignorātie ⁊ culpe. b In eo nō ſunt vlle. nullꝰ. n. defectꝰ i eo pōt eē. iō ſubdit. Si dixerimꝰ ⁊c̄.

e ¶ Et in te. ambulamꝰ. ſ. culpe. ⁊ ꝑ ꝯn̄s ignorātie q̄ ſemꝑ cōcomitaṫ culpā. iij. ethicoꝝ. Ignorat oīs malꝰ. ⁊ Prouer. xiiij. Errant q̄ opant̄ malū. d ¶ Mentimur. verbo. q2 ſumꝰ cōſcij maloꝝ nr̄oꝝ. e ¶ Et veritatē nō facimus. mētiēdo facto ⁊ nō ſolū verbo: hypocriſis eīm mēdaciū eſt in facto. f ¶ Si aūt in lu. ambu. viuēdo in meritorijs opībꝰ. g ¶ Socie. ha. adinuicē. ꝓpter ſilitudinē ap ipſum h ¶ Et ſan. ihū xp̄i filij eiꝰ emū. noſ ab oī pctō. q2 ſacr̄a noue leg' de q̄bꝰ eſt baptiſmus ⁊ pn̄ia: q̄bꝰ auferṫ oē pctm̄. efficatiā h̄n̄t a paſſiōe xp̄i i ¶ Si dixerimꝰ. hic remouet q̄ddā falſū dictū: q̄ aliq̄ iactabāt ſe īmunes eē a pctō oñdēs ꝙ aliq̄s non pōt hic dicē de pctō p̄n̄ti: nec de p̄terito niſi ſibi reuelatum fueit a deo: dic̄ igiṫ. Si dixerimus qm̄ pctm̄ nō hēmꝰ. de p̄ſenti. k ¶ Ipſi noſ ſe. i. ex̄ ſocietatē dei ducimꝰ. ꝑ falſitatē. q2 ſi de pctō veniali ſit ſmo illud nō pōt in p̄n̄ti vita totaliṫ vitari. de illo. n. dr̄ Prouer. xxiiij. Septies in die cadit iuſtus: ⁊ ſic nullꝰ pōt veraciṫ affirmare ſe illo carere. ſȝ q2 pctm̄ veniale non ſepat a dei ſocietate. iō meliꝰ videṫ ꝙ de pctō mortali loq̄tur. nullꝰ eīm pōt ſcire ſe pctō carere niſi deꝰ ſibi reuelauerit Eccl'. ix. Neſcit hō vtrū amore vel odio dignꝰ ſit. ꝓpter qd̄ ſi abſq3 dei reuelatione aſſerat ſe oī pctō mortali carere. iā incuerit pctm̄ iactātie ⁊ ſupbie ⁊ falſitat' aſſerendo qd̄ neſcit. iō ſubdiṫ. Et veritas. i nobis nō eſt. l ¶ Si cōfite. pec. nr̄a. humiliṫ ⁊ vere. m ¶ Fidelis. in reddēdo ꝓmiſſa. n ¶ Et iuſtꝰ eſt. q2 ꝓmiſſū ē aliq̄ mō debitū: ⁊ ſic reddē eſt iuſtū. o ¶ Vt remit. no. pec. nr̄a. Sic enim ꝓmiſit Math. iiij. ca. Pniā3 agite approp̄iq̄bit eīm regnū celoꝝ. p ¶ Et emun. nos ab oī iniq̄tate. ꝑ eccl'ie ſacr̄a. vt dictū eſt. q ¶ Si. dixe. nos qm̄ nō peccauimꝰ. de p̄terito r ¶ Mēdacē fa. eū. ſ. deū dicētē ꝯr̄iū ſi q̄raṫ vbi. dicūt doctores aliq̄ ꝙ h̄ dixit iob. xv. c. Quis ē hō vt īmaculatꝰ ſit ⁊ iuſtꝰ appareat natꝰ de mł'iere. vbi trāſlatio alia h3. Nēo mūdꝰ a ſorde: neq3 infans. cuiꝰ eſt vnꝰ diei vita ſuꝑ terrā3 ſȝ iſti nō videnṫ bene dicē: q2 verbū allegatū nō eſt ipſius dn̄i: nec ſcti Iob ex ſpū dei loquētis. ſȝ eſt verbū eliphat themanitis q̄ l3 in ꝓceſſu libri multa vera dixit. tn̄ falſā3 cōcluſionē nitiṫ ſuſtinē. vt p3 ꝑ ſn̄iam dei i fine libri: ꝓpt qd̄ dicere ꝙ verbū eiꝰ ſit verbū dn̄i. nō videṫ ꝯuenienṫ dictū. ſȝ alibi dicit de pctō originali ꝑ os dauid ꝓp̄he ps̄. l. In iniq̄tatibꝰ ꝯceptus ſum: ⁊ in peccat' cōcepit me maṫ mea. ⁊ de actuali dicit Math. vj. vbi docet oēs orare pro pctōꝝ ſuoꝝ remiſſione. Dimitte nobis debita nr̄a qd̄ eſt friuolū ei q̄ nō haberet peccata: ⁊ ꝑ apl'm Roma. iij. Eſt aūt deꝰ verax. oīs hō mēdax. s ¶ Verbū eiꝰ. i. xp̄s qui eſt verbū dei p̄ris. t ¶ Nō eſt i nobis. ꝑ gr̄am ſctificātē. ¶ In canonica prima bti Iohānis ca. j. vbi diciṫ i poſtilla. Quod audiuimꝰ. ſ. a btō iohāne baptiſta ¶ Additio.

Hoc qd̄ diciṫ a btō iohāne. Qd̄ audiuimꝰ. pōt referri ad illa q̄ in antiquis ſcripturis ſacris de xp̄o tradunṫ q̄ ꝑ fidē q̄ ex auditu eſt: vt ad Ro. x. intelligūtur. Qd̄ vidimꝰ oculis nr̄is referṫ ad illa q̄ apl'i viderūt i cōuerſatione xp̄i: q̄ ꝓprie erāt cōformia illis q̄ audierūt i p̄noſticis ꝓphetaꝝ eo mō quo xp̄s dixit Luce. vij. ca. Ite renūciate Iohāni q̄ vidiſtis ⁊ audiſtis ꝓut fuit expoſitū in additione ſuꝑ illud verbū: qd̄ ꝓſpeximꝰ in trāſfiguratione in q̄ gloriā humanitatis xp̄i diligenṫ inſpexerūt. Et manꝰ nr̄e cōtrectauerūt. in reſurrectione ꝓut in poſtilla. ¶ In eodē ca. j. vbi dr̄ in poſtilla. Dicūt doctores aliqui ꝙ hoc dicit Iob. xv. Quis eſt hō vt imaculatus ſit.

c mus cū eo ⁊ i tenebris am
d e bulamꝰ mentimur ⁊ verita
f tē nō facimꝰ. Si aūt i luce
ambulamꝰ ſicut ⁊ ipſe eſt i
g luce ſocietatē hēmꝰ adiui-
h cē: ⁊ ſāguis ihū xp̄i filij eiꝰ
i emūdat noſ ab oī pctō Si
dixerimꝰ qm̄ pctm̄ nō ha-
k bemꝰ ipſi nos ſeducimꝰ ⁊
l ꝟitas i nob̄ n̄ ē. Si ꝯfitea
m n mur pctā nr̄a fidel' eſt ⁊ iu-
o ſtus ⁊ remittat nobis pctā
p nr̄a: ⁊ emūdet nos ab omī
q iniq̄tate. Si dixerimꝰ qm̄
r nō peccauimꝰ: mēdacē fa-
s t cimꝰ eū ⁊ verbū eiꝰ nō eſt i
nobis: ¶ Cap. ij.
a b FIlioli mei: hec ſcribo
c vobis vt nō peccetis. Sȝ
d ⁊ ſiq̄s peccauerit aduoca-
tū hēmꝰ apd̄ p̄rē ihm xp̄ȝ
e f iuſtū. Et ipſe eſt ꝓpiciatio
g ꝓ pctis nr̄is: nō ꝓ noſtris
aūt tm̄: ſȝ etiā ꝓ totius mū
h i di. Et in hoc ſcimꝰ qm̄ co-
k gnouimꝰ eū ſi mādata eiꝰ
l obſeruemus. Qui dicit ſe
m noſſe deū: ⁊ mandata eius
n non cuſtodit mendax ē: ⁊ i
o hoc veritas non eſt. Qui
autē ſeruat verbum eius
p vere in hoc charitas dei ꝑ
a fecta eſt. In hoc ſcimꝰ qm̄
b in ipſo ſumus. Qui dicit
c ſe in xp̄o manere d3 ſicut il
d le ambulauit ⁊ ip̄e ābulare

¶ Additio.

QVod aūt Iohānes auctē diuina teſteṫ ꝙ oīs hō pctōr eſt. hr̄ exp̄ſſe Eccl'. vij. c. vbi dr̄. Nō eſt. n. hō iuſtꝰ i terra q̄ faciat bonū ⁊ non peccet. Siſr̄ i pſalmo. Ois hō mēdax. ¶ Ca. ij. FIlioli mei. h̄ ex p̄dictis infert cōcluſionē intentā ꝙ ſc3 debemꝰ pctm̄ vitare. d. a ¶ Filioli mei. hec p̄dicta. b ¶ Scribo vobis vt nō peccetis ne ſocietati diuine īpedimētū ponatis. c ¶ Sȝ ⁊ ſi quis peccauerit. ex humana fragilitate d ¶ Aduocatū hab. apud pa. ihm xp̄m. oñdentē patri ꝓ peccatoribꝰ vulnera e ¶ Iuſtū. q. d. nō interpellat ꝓ q̄buſcūq3 pctōribꝰ. ſȝ ſolū ꝓ vere penitētibꝰ. f ¶ Et ip̄e eſt ꝓpi. ꝓ pec. nr̄is. actiue ⁊ paſſiue. nā ſeip̄m obtulit ꝓ nr̄a expiatione. g ¶ Nō pro nr̄is aūt tm̄. ſȝ ꝓ totiꝰ mūdi. ſ. q̄ṫū ad ſufficiētiā: ſȝ ꝓ elect' tm̄ q̄ṫū ad efficatiā. nā alij ponūt obicē. h ¶ Et in h̄ ſcimus. Hic ꝯn̄r ponit dicte ſocietatis ꝓmotiuū: qd̄ ē opꝰ meritoriū ꝑ qd̄ charitas ꝑ quā deꝰ in nobis h̄itat ⁊ nos i ip̄o. mereṫ augeri vt aucta mereaṫ ꝑfici. ſic igiṫ ꝓcedit beatꝰ Iohānes ꝙ p̄ ad opꝰ meritoriū inducit oēs gn̄aliṫ. ſcd̄o aliq̄s ſp̄aliṫ: ibi. Scribo vobis filioli. Prīa i duas: q2 p̄ inducit ad opꝰ meritoriū. ſcd̄o ꝯfirmat ſuū dictū: ibi Chariſſimi. Circa p̄mū dr̄. h ¶ Et i h̄ ſcimꝰ. ꝓbabili tm̄ cōiectura. i ¶ Qm̄ cog. eū. noticia amatiua q̄ eſt practica. ꝓut ꝓxis extēdiṫ ad effectū. k ¶ Si mādata eiꝰ obſeruamꝰ q2 ſicut dicit Grego. homel'. xx. Amor dei nūq3 eſt ocioſus: opaṫ. n. magna ſi eſt ſi aūt renuit opari amor nō eſt. iō ſubdiṫ. l ¶ Qui dicit ſe noſſe deū. noticia charitate formata. m ¶ Et māda. eiꝰ nō cuſtodit. facultate habita. n ¶ Mēdax eſt. q2 veritas non ſubeſt dicto eiꝰ. o ¶ Qui aūt ſer. ver. eiꝰ. corde retinēdo ⁊ oꝑe adimplēdo p ¶ Vere in h̄ cha. dei ꝑfe. eſt. ꝑfectū dr̄ cui nihil deeſt. v. metaph. ſȝ h̄ pōt intelligi dupl'r quo ad p̄n̄s. vno mō cui nihil deeſt de his ad que teneṫ: ⁊ ſic qui ſeruat verbū dei q̄ṫū ad eiꝰ p̄cepta: dr̄ in charitate ꝑfectꝰ. alio mō accipiṫ cui nihil deeſt de his q̄ pōt h̄re. ⁊ ſic charitas nō ē ꝑfecta in via: q2 ſemꝑ pōt q̄libet q̄ṫūcūq3 ꝑfectꝰ in merito creſcē vnꝰ tn̄ dr̄ alio ꝑfectior inq̄ṫū nō ſolū ſuat mādata q̄ ſunt neceſſitatis: ſȝ etiā cū h̄ ꝯſilia q̄ ſunt ſuꝑerogationis: ⁊ ſic dicit ſaluator: inueni viā ꝑfectionis q̄rēti. Math. xix. Si vis ꝑfectꝰ eē vade vēde oīa que habes ⁊ da pauꝑibꝰ ⁊ veni ſeq̄re me: ⁊ quāto quis ferueṫiꝰ eius mādata vel plura de cōſilijs ex charitate ſeruat ⁊ ſtrictiꝰ: dr̄ magis ꝑfectus ⁊ q2 ꝑ charitatē deꝰ habitat in nobis. iō ſubdiṫ. a ¶ In h̄ ſcimꝰ qm̄ in ip̄o ſumꝰ. tn̄ hic accipiṫ ſcia large ꝓ cōiectura ꝓbabili vt dictū eſt ca. p̄ce. niſi ſuꝑ hoc habeaṫ reuelatio diuīa: qd̄ aūt ſequiṫ in aliq̄bꝰ. Si i ip̄o ꝑfecti fuerimꝰ nō ē i libris correct'. b ¶ Qui dic̄ ſe i ip̄o manere: ꝑ charitatē. c ¶ Debet ſicut ille ambulauit. inṫ hoīes ꝯuerſādo. d ¶ Et ip̄e ambulare. ip̄m imitādo. nō ſolū in obſuatiōe p̄ceptoꝝ ſȝ etiā cōſilioꝝ ſm ſuā poſſibilitatē q̄ṫuis ad

hoc nō teneaꝛ de neceſſitate. e ¶ Chariſſimi. Hic ꝯſir cō
firmat dictū ſuū.ſ.ꝙ ꝑceptū de dilectiōe dei ⁊ ꝓximi ex
q̄ ꝓcedūt oꝑa bona ē ab antiq̄ datū.d. Chariſſimi nō mā
datū nouū ſcribo vobis ⁊c̄.eſt eñ h̄ mādatū de dictamie
legꝭ nālis ꝙ hō diligat deū:a q̄ hꝫ eſſe ⁊ viuere:⁊ hoīeꝫ ſi
bi ſilēm i ſpecie. vñ
⁊ bruta aialia h̄ faci
unt.Eccl'.xiiij.capi.
Oē aial diligit ſibi
ſile.⁊ ſic eſt inſertuꝫ
mēti hūane a ſua ꝑ
ma ꝯditiōe:eſt etiaꝫ
de lege ſcripta diui
na Deuꝛ.vj.ca. Di
liges dñm deū tuuꝫ
ex toto cor͛ tuo ⁊c̄.
⁊ d̄ dilectiōe ꝓximi
dr̄ Leuiꝛ.xix. Dili
ges ꝓximū tuū ſic̄
teipm̄. ⁊ ſic eſt datū
ab initio legis.
f ¶ Iterum mā. no.
ſcri.voƀ. q2 idē ꝑce
ptū de dilectione re
nouatū eſt in euāge
lio qđ dr̄ lex amorꝭ
g ¶ Qđ veruꝫ eſt .i.
verificatū. h ¶ Et
in ipſo.ſ. deo hūma
nato q̄ ex charitate
maxima paſſus eſt
ꝓ nobis. i ¶ Et in
voƀ. q2 ꝑ hoc dedit
hoīꝰ maximū incē
tiuū amoris ꝓpter qđ imīnēte ſua paſſiōe dixit Ioh.xiij.
Mā.no.do voƀ vt dili.inuicē ſic̄ dilexi vos. k ¶ Quia
tenebre.i.figure ⁊ vmbre ve.te. l ¶ Trāſierūt.i paſſione
dñi:i cuiꝰ ſignū velū tēpli tūc fuit ſciſſum Luc.xxiij.
m ¶ Et ve.lu.iā lucet.i.vitas euāgelij. n ¶ Qui dic̄ ſe in
luce eē.i. i vitate euāgelica viuꝛ. o ¶ Et frēm ſuū odit i
tene.eſt.culpe ⁊ ignorātie:⁊ ꝑ oppoſitū p ¶ Qui di.fra.
ſuū.i deo ⁊ ſm̄ deū qđ eſt charitatiue diligē. q ¶ In lu.
manet.ſ.gr̄e.⁊ ꝑ ꝯñs in lumie increato i q̄ manet ꝑ grām
ſicut amās i amato. r ¶ Et ſcā.i eo nō eſt.ſ.actiuū ⁊ paſ
ſiuū.ſcādalū.n.eſt dictū vel factū minꝰ rectū.alteri ꝑbēs
occaſionē ruine:manēs aūt i lumie dicto mō: ex facto vl'
dicto ſuo nō ꝑbet alteri occaſionē peccādi.nec ex facto al
teriꝰ vel dicto ruit in pctm̄. s ¶ Qui āt odit ⁊c̄.pꝫ ex di
ctis ſnia. t ¶ Scribo voƀ. Hic ꝯſir ad oꝑa meritoria in
ducit aliq̄s ſpālꝛ.⁊ ꝑ baptiꝫatos ab eo. de q̄ꝝ ſalute erat
ſpālꝛ ſollicitꝰ.nō eñ oēs eiuſdē ciuitatis vel patrie bapti
ꝫauit vel cōuertit.nā in ꝑtibꝰ illis paulꝰ ꝑdicauit ⁊ timo
theus ⁊ plures alij:vt pꝫ ex epl'is Pauli ⁊ actibꝰ apl'oꝝ.
dicit ḡ. t ¶ Scribo vobis filioli, Illi filioli ꝓprie dicunꝛ
alicuiꝰ a q̄ baptizati ſūt.vel de baptiſmo leuati v ¶ Qm̄
remit.vo.pctā.i.remiſſa ſunt in baptiſmo q̄ delet totā cul
pā ⁊ penā. x ¶ Propter nomē eiꝰ.ſ. xp̄i in cuiꝰ noīe da
baꝛ baptiſmꝰ in ꝑmitiua eccl'ia.vt hr̄ Act.ij.q.d.decetero
nō debetꝭ inq̄nari ꝑ pctm̄.ſcđo inducit cōuerſos moribꝰ
⁊ ſcia de q̄bꝰ eſt multū curandū eo ꝙ bonū ipoꝝ redūdat
in totā eccl'iaꝫ:ꝓpꝛ qđ vocat eos patres dicēs. y ¶ Scri
bo vo.pa.qm̄ cogno.eū q̄ ab initio eſt.i.verbū incarnatū
ꝓcedēs a patre vt dictū ē i ꝑncipio huiꝰ epl'e.q.d.eis.ex q̄
habetꝭ maiorē ſciaꝫ alijs:debetꝭ eē alioꝝ exemplū ꝑ oꝑa
virtutꝭ. Tercio inducit adoleſcētes i q̄bꝰ incipiūt cōcupi
ſcētie carnis vigere:ꝓpꝛ qđ laudat eos de caſtitate:vt ad
eā magꝭ animenꝛ.nā virtꝰ laudata creſcit.iō dicit.
z ¶ Scribo vo.ado.qm̄ vici.malignū.i. mali ignis incēti
uū:q̄ eſt ignis ꝯcupie carnalis.q.d.decetero nō debetꝭ ꝑ
mittē vos vinci a carnalibꝰ deſiderijs.q̄rto inducit infan
tes:tñ aliq̄ mō rōnis capaces q̄ lꝫ pauca cognoſcāt de di-

e Chariſſimi nō mādatū no
uū ſcribo vobis:ſ; mādatū
vetus qđ habuiſtis ab ini
tio. Mādatū vetꝰ eſt ver-
f bū qđ audiſtis. Iterū mā-
g datū nouuꝫ ſcribo voƀ qđ
h i verū eſt in ipſo ⁊ in vobis
k l quia tenebre tranſierunt ⁊
m n verū lumē iā lucet. Qui di
o cit ſe in luce eſſe ⁊ frēm ſuū
odit:i tenebris eſt vſqꝫ ad
p huc. Qui diligit frēm ſuuꝫ
q r in lumine manet: ⁊ ſcāda-
s lū in eo non eſt. Qui auteꝫ
odit frēm ſuū i tenebris eſt
⁊ in tenebris ambulat ⁊ ne
ſcit quo eat: q2 tenebre ob
t cecauerūt oculos eiꝰ Scri
v bo vobis filioli: qm̄ remit
x tunꝛ vobis pctā: ꝓpter no
y mē eius. Scribo vobis pa
tres qm̄ cognouiſtis euꝫ q̄
z ab initio eſt. Scribo vobis
adoleſcētes qm̄ viciſtꝭ ma
a lignū. Scribo vobis īfan-
tes qm̄ cognouiſtis patrē
b Scribo vobis iuuenes qm̄
fortes eſtis ⁊ verbum dei
c manet in vobis ⁊ viciſtis
d malignū. Nolite diligere
e mūduꝫ: neqꝫ ea q̄ in mūdo
f ſunt. Siq̄s diligit mundū
g nō eſt charitas patris i eo
Qm̄ omne qđ eſt in mūdo
a b ꝯcupiſcētia carnis eſt ⁊ cō
c cupia oculoꝝ ⁊ ſupbia vite
d e q̄ nō eſt ex pre ſ; ex mūdo ē
f g Et mundꝰ tranſit ⁊ ꝯcupia
h eius. Qui aūt facit volūta
i tē dei:manet ineťnū. Filio
k l li nouiſſima hora eſt. Et ſi
cut audiſtis q2 antixp̄s ve

uinis tñ recognoſcūt deū eē patrē iuſtoꝝ:dicit igiꝛ.
a ¶ Scribo vo.īfā.qm̄ cogno.pr̄eꝫ.q.d.ex q̄ cog̃uiſtis eū
debetꝭ eū reuereri.⁊ ꝓut poſſibile voƀ ē imitari. Quito
iducit iuuenes q̄ iā hñt robur corꝑis.d. b ¶ Scribo vo.
iuue.qm̄ for.eſtis.q.d.ſic̄ eſtis fortes i corꝑe ita ſitis mē
te vt nō deficiatꝭ in
q̄cūqꝫ tribulatiōe:⁊
ſubdiꝛ ad h̄ rō.
c ¶ Et vici.malignū
.ſ. diabolū renūcian
do ei ⁊ pōpis eiꝰ in
baptiſmo.q.d.debe
tis firmiꝛ ſtare nec
decetero vincaminī
ab ipo. d ¶ Nolite
diligere. Hic poniꝛ
diuie ſocietatꝭ cum
hoīꝰ diſſipatiuū vt
euiteꝛ qđ eſt duplex
.ſ.cupiditas q̄ eſt ve
nenū charitatis in q̄
charitate cōſiſtit di
cta ſocietas: ⁊ here
ſis peruerſitas q̄ di
ctā ſocietatē diſſol
uit. ḡ ꝑ docet caue
ꝑmū.ſcđo ſcđm:ibi
Filioli. Circa ꝑmū
dicit. d ¶ Noli.di
li.mūdū.nō accipiꝛ
h̄ mūdꝰ ꝓ vniuerſi
tate creaturaruꝫ. ſic̄
dr̄ Ioh.j. Mūdꝰ ꝑ
ipm̄ factꝰ eſt. creatu
re ei diligēde ſūt inq̄ꝫtū ꝑ eas aſcēdimꝰ tāqꝫ ꝑ ſcalā ad co
gnitionē creatoris Ro.j. Inuiſibilia eñ ipſiꝰ.i.dei a crea
tura mōi.i.ab hoīe ꝑ ea q̄ facta ſūt itellecta ꝯſpiciūꝛ.ſem
piťna q̄ꝫ virtꝰ eiꝰ ⁊ diuinitas.ſ; accipiꝛ h̄ mūdꝰ ꝓ hoīꝰ dele
ctabilia huiꝰ mūdi iordiate q̄rētibꝰ de q̄bꝰ dr̄ Ioh.j. Mū
dus eū nō cog̃uit.q2 occupatio circa delectabilia mūdi i
pedit cognitionē dei. Lꝫ āt nā ſit i ipis diligēda :viciū tñ
ē odiēdū ⁊ fugiēdū.nā amicꝰ ſtultoꝝ ſil' efficieꝛ Prouer.
xiij.noiaꝛ āt h̄ mūdꝰ rōne vicioꝝ:iō ſubdiꝛ. e ¶ Neqꝫ ea
⁊c̄.i.vicia eoꝝ. f ¶ Si q̄s di.mū.h̄ mō dictū. g ¶ Nō ē
cha.pa.in eo.nā amor delectabiliū huiꝰ mūdi retrahit ab
amore diuio h ¶ Qm̄ oē ⁊c̄.i.i hoīꝰ mūdanis. a ¶ Cō
cupia car.ē. q̄ viget i voluptuoſis. b ¶ Et ꝯcu.ocl'oꝝ.in
cupidis ⁊ auarꝭ c ¶ Et ſup.vite.i ambicioſis.q̄.ſ.triplex
ꝯcupia. d ¶ Nō ē ex pre.q2 nihil vicioſuꝫ eſt a deo: licꝫ
res ꝯcupite ſint ab eo:⁊ ēt potētia ꝯcupiſcibilis ⁊ eiꝰ actꝰ
inq̄ꝫtū ē ens.nō āt inq̄ꝫtū deordinatꝰ. e ¶ Sꝫ ex mūdo ē.
q2 ꝓuenit ex defectu ſeu malicia hoim mūdanoꝝ f ¶ Et
mūdꝰ.i.hoīes mūdani. g ¶ Trāſit.de h̄ mūdo ꝑ mortē
vita.n.pñs nō eſt niſi q̄dā trāſitꝰ. Sapie.ij. Vmbre trāſi
tus ē tp̄s nr̄m. h ¶ Qui āt fa.vo.dei ma.ineťnū.q2 d̄ ſta
tu gr̄e trāſit ad ſtatū gl'ie q̄ eſt gr̄a ꝯſūmata. i ¶ Filioli.
h̄ ꝯſir docet ꝑcauere hereticoꝝ ꝑuerſitatē.⁊ ſcđo firmiꝛ te
nere catholicā veritatē:ibi. Vos qđ audiſtis.tercio circa
dicta facit breuē recapitulationē ad maiorē dictoꝝ firmi
tatē:ibi. Hec ſcripſi voƀ. Pria i duas:q2 ꝑ mouet hereti
cos cauē.ſcđo docet eos cog̃ſcē:ibi. Sꝫ vos .Circa ꝑmū
dic̄. i ¶ Filioli.h̄ accipiꝛ filioli largiꝰ qꝫ ſupra.ſ. ꝓ oīꝰ
fidelibꝰ q̄ dicūꝛ filioli bti Iohis eo ꝙ erat apl's i ill' ꝑtibꝰ.
k ¶ Nouiſſi.ho.eſt.i.ſexta etas ⁊ vltia huiꝰ mūdi.q̄ ſil' cur
rit cū ſeptia q̄ eſt etas q̄eſcētiū in celo a tp̄e paſſiōis xp̄i ꝑ
quā apta ē ianua celeſtis. Aliꝛ exponiꝛ de tp̄e antixp̄i qđ
dr̄ hora nouiſſia:eo ꝙ ē futuꝝ circa finē mūdi tñ aliq̄ mō
incepit a tp̄e apl'i in q̄ ebion ⁊ cherintꝰ ſurrexerūt ⁊ pl'es
alij heretici q̄ fueřt figura antixp̄i ſic̄ btūs iohes baptiſta
dr̄ veniſſe i ſpū helye. Luc.j.⁊ huic expōni magꝭ ꝯcordat
lr̄a ſequēs cū dr̄. l ¶ Et ſic au.q2 antixp̄s venit.i.vēturꝰ

eſt tpe ſue. m ¶ Nūc anti.mul.fa.ſūt.ſ.heretici corrūpētes veritatē euāgelij ſicut faciet antixp̄s. n ¶ Vñ ſcimꝰ i.ex h̄ ꝓpendimꝰ. o ¶ Quia no.ho.eſt.i.ꝙ tp̄s antixp̄i q̄ dāmnō īcepit ī eis. p ¶ Ex no.ꝓdierūt.i. ex ſocietate nr̄a nā heretici ꝓprie dicunt̄ q̄ fidē catholicā ſuſceptā corrūpūt. q ¶ Sꝫ n̄ erāt ex nobis. ſm̄ eternā dei p̄deſtinationem r ¶ Nā ſi fuiſſent ex nobis. hoc modo. s ¶ Permanſiſſent vtiqꝫ nobiſcū. qꝛ diuina p̄deſtinatio n̄ fruſtrat̄ effectu ſuo. t ¶ Sꝫ vt manifeſti ſint. ſupple exierūt de ſocietate nr̄a vt ſic a fidelib' melius eniteant̄. v ¶ Sed vos. Hic ꝯn̄r docet modū cog̃ſcēdi hereticos q̄ aliq̄n aliū de veniebāt ad ſubuertēdū fidē ſimpliciū. ⁊ p̄ tāgit a p̄te fideliū.d. v ¶ Sed vos vnctionē. grē. x ¶ Hēt a ſctō.ſup. ſpū.q̄ data eſt vobiſ ī baptiſmo. y ¶ Et noſtis oia.ſ.ad ſalutē neceſſaria nā em̄ nō deficit ī neceſſarijs.⁊ multominus auctor nature: veritas aūt fidei neceſſaria eſt ad ſalutē: tn̄ magis vel minus explicite ſm̄ ſtatū credentiū: nā ſacerdotes plura tenent̄ explicite cog̃ſcere de his q̄ ſunt fidei q̄ꝫ ſimplices laici: ⁊ iō ſi veniat heretic' ad corrūpēdū fidē: ⁊ fidelis ſe cōuertat ad deū ad hn̄dū ei' vnctionē dirigentē nō deficiet q̄n eū dirigat p ſe vel p aliū. ſm̄ ea q̄ ptinēt ad ſtatū ſuū ⁊ ſic in ptāte eſt hr̄e vnctionē docentē de oib' neceſſarijs ad ſalutē. illud aūt habere dicimur qd̄ eſt in ptāte nr̄a habēdi. ꝫ ¶ Nō ſcripſi vobis q̄ſi ig̃rātib'. h̄ dicit ſpāliter ꝓ maiorib' q̄ ſciebāt falſitates hereſuꝫ ⁊ veritatē articuloꝝ diſcernere. ſcd̄o dat modū cognoſcēdi ex p̄te hereticorū. d. a ¶ Quis eſt mēdax.ſ.ī fide. b ¶ Niſi is qui negat.i.negationē q̄ ſequit̄ affirmat eſſe verā.ſ. c ¶ Q̄m ihs nō ē xp̄s. h̄ em̄ affirmāt iudei obſtinati dicentes ꝙ ihs nazarenus nō eſt xp̄s ī lege ⁊ ꝓphetis ꝓmiſſus. h̄ etiā affirmabant heretici q̄ iudaizabāt poſt ſuſceptionē baptiſmi.
d ¶ Hic eſt antixp̄s.ſ.xp̄o ꝯtrius. e ¶ Qui negat patreꝫ ⁊ filiū. ſunt em̄ correlatiua q̄ poſita ſe ponūt ⁊ ꝑempta ſe perimūt. iō qui negat vnū ⁊ alterū ⁊ ſilr̄ qui cōfitet̄ vnuꝫ ⁊ alterū. f ¶ Vos. Hic ꝯn̄r. monet eos tenere fidei veritatē di. Vos qd̄ audiſtis ab initio. vr̄e cōuerſionis.
g ¶ In vo.pmaneat. ſine heſitatione ⁊ deuiatione.
h ¶ Quia ſi ī vo.pmāſerit.ſ.fides charitate formata quā recepiſtis ī baptiſmo. i ¶ Et vos ī fi.⁊ pa.manebitis. in p̄nti ꝑ grām. k ¶ Et hec ē repromiſſio.quā ipſe ē pollicitus vobis dare ī futuro.ſ.vitā eternā Ioh.vj. Hec eſt voluntas ei' q̄ miſit me patris vt oīs q̄ videt filiū: ⁊ credit in eū habeat vitā eternā. l ¶ Hec ſcripſi. Hic ponit circa p̄dicta recapitulationē ad maiorem affirmationē dicens Hec ſcripſi vobis de his q̄ ſeducūt vos.i.conant̄ vos decipe. m ¶ Et vos vncti.grē. n ¶ Quam acce.ab eo.i.a deo ī baptiſmo. o ¶ Maneat ī vob. In ptāte em̄ hoīs ē illā grām obſeruare.qꝛ de' nō ſubtrahit graꝫ ſuā ab aliq̄ niſi ipe pri' ſubtrahat ſe a deo p malā volūtatē. p ¶ Et nō neceſ.ha.vt aliq̄s hō. q ¶ Doceat vos. nō eſt p h̄ intelligēdū ꝙ fideles ſimplices ꝯtēnere debeāt doctrinā ſuperioꝝ vel ēt negligere cū eā p̄nt hr̄e: qꝛ doctrina dei eſt:

m nit: nūc antixp̄i multi facti
n o ſūt Vñ ſcim' qꝛ nouiſſima
p hora ē. Ex nobis ꝓdierūt
q r ſꝫ nō erāt ex nobis. Nā ſi
s fuiſſent ex nobis pmāſiſſēt
t vtiqꝫ nobiſcū. Sꝫ vt mani
feſti ſint: q̄m nō ſūt oēs ex
v nobis. Sed vos vnctionē
x y habetis a ſctō ⁊ noſtis oia
ꝫ Nō ſcripſi vobis q̄ſi igno
rātib' ꝟitatē: ſꝫ q̄ſi ſciētib'
eā: ⁊ q̄m oē mēdaciū ex ve
a ritate nō eſt. Quis ē men
b c dax niſi is q̄ negat: q̄m ihs
d nō eſt xp̄s. Hic eſt antixp̄s
e q̄ negat patrē ⁊ filiū. Ois
q̄ negat filiū: nec patrē hꝫ:
qui cōfitet̄ filiū ⁊ patrē hꝫ
f Vos qd̄ audiſtꝭ ab initio
g h ī vobis pmaneat qꝛ ſi ī vo
biſ pmāſerit qd̄ audiſtꝭ ab
i initio ⁊ voſ ī filio ⁊ pr̄e ma

k nebitꝭ. Et h̄ ē repromiſſio
quā ipſe pollicit' eſt nobiſ
l vitā eternā. Hec ſcripſi vo
bis de his q̄ ſeducūt vos.
m n Et vos vnctionē quā acce
o piſtis ab eo maneat ī vob.
p Et nō neceſſe hētis vt ali
q r q̄s doceat vos ſꝫ ſicͭ vnctio
s ei' docet vos de oib'. Et
t verū eſt: ⁊ nō eſt mēdaciū
v Et ſicͭ docuit vos manete
ī eo. Et nūc filioli manete
x y ī eo vt cū apparuerit habe
ꝫ amus fiduciā: ⁊ nō cōfundamur ab eo in aduētu ei'
a Si ſcitis q̄m iuſt' eſt: ſcito
b te q̄m ⁊ oīs q̄ facit iuſticiā
c ex ipo nat' ē. ¶ Ca.iij.
a b V Idete q̄lē charitateꝫ
c dedit nob̄ pat̄ vt filij
d dei noīemur ⁊ ſim'. Propt̄
e h̄ mūd' nō nouit nos: qꝛ n̄

ſꝫ h̄ dr̄ qꝛ ſi humana doctrina deficeret. de' ſuppleret. vt ſ.dictū eſt. r ¶ Sed ſi vn.ei'.i. dei q̄ eſt ſufficiēs. s ¶ Do.vos de oib'.neceſſarijs ad ſalutē. maxie in caſu ī q̄ deficit humana doctrina. vñ frequent̄ īueniūt̄ aliq̄ ſimplices nutriti ī cāpis clari' vidētes ī his q̄ ſūt neceſſaria ad ſulutē q̄ꝫ illi q̄ q̄tidie audiūt ſmones ī ciuitatib' magnis. t ¶ Et veruꝫ eſt. ⁊ nō ē mēdaciuꝫ nā ab eo q̄ eſt regula veritatꝭ nō pōt ꝓcedere niſi verum. v ¶ Et ſi.do.voſ mane.ī eo.p bonā volūtatē. x ¶ Vt cū apparuerit. ī iudicio. y ¶ Habe.fiduciā.i. certitudinē de btitudine nr̄a ꝫ ¶ Et nō ꝯfun.ab eo ī aduen. ei'.audiēdo illā terribilē ſniaꝫ q̄ habet̄ Math.xxv. Ite maledicti ī ignē eternū ⁊c̄. a ¶ Si ſcitꝭ q̄m iuſt'. qꝛ cuilibet fideli h̄ notū eſt de deo. b ¶ Scito. q̄m ⁊ oīs q̄ fa.iuſticiaꝫ.i. opa iuſticie c ¶ Ex ipo n̄at' eſt.i. h̄ facit in q̄ꝫtū hꝫ eē ab eo: ⁊ ſi loquit̄ de opib' iuſticie q̄ eſt virt' politica: verū eſt qꝛ ab ipo eſt oē bonū nature: ⁊ mlt̄o fortius eſt verū de opib' iuſticie infuſe q̄ dat̄ cū grā: p quā hō cōſtituit̄ ī q̄dā pticipatōe ſupnāli eē diuini ſm̄ ꝙ dr̄.ij. Pe.j. Maxia ⁊ p̄cioſa nob̄ ꝓmiſſa donauit: vt p h̄ efficiamini diuine nature cōſortes. ¶ In ca.ij. vbi dr̄ ī poſtil. Chariſſimi nō mādatū nouū ſcribo vobis. ¶ Additio.
P Recepta de dilectiōe dei ⁊ ꝓximi ī q̄b' tota lex ⁊ ꝓphe pēdent: vt dr̄ Math.xxij. iq̄ꝫtū ſūt de nc̄citate ſalutꝭ īplēda ī ve.le. ad plenū ꝯtinent̄.ſ. Leui.xix. Deut.vj. ſꝫ inq̄ꝫtū ad ꝑfectionē īpletiōis dictoꝝ p̄ceptoꝝ ptinēt tāq̄ꝫ ꝯſilia. nō ī le.ve. ſꝫ ī le.no. cōtinent̄ qd̄ de p̄ pꝫ Math.xix. Si vis ꝑfect' eē ⁊c̄. de.ij. vo Ioh.xiij. Mādatū nouū do vob̄ vt diligatꝭ inuicē ſicͭ dilexi vos. mod'.n. dilectiōis xp̄i ad diſciplos ſeu ad humanū gen'. q̄ quidē mod' declarat̄ cū dicͭ. Sicͭ ego dilexi vos attigit ſūmū g̃dū ꝑfectiōis dilectiōis ꝓximi ꝓut fuit plene declaratū ī additiōe ſup euāgeliū Ioh.ca.ſ. dicto. vñ p̄dicta p̄cepta q̄ꝫtū ad ea q̄ ſūt de nececeſſitate ſalutꝭ ī ve.le. ꝯtinēt: ⁊ iō nō ſūt noua. q̄ꝫtū ꝟo ad ea q̄ ptinēt ad ꝑfectionē p modū ꝯſilij tm̄ ī lege noua ꝯtinēt: ⁊ ſm̄ h̄ dicūt noua: ⁊ ſic ꝓpe ītelligūt̄ ꝟba bti Ioh. cū dicit. Nō mādatū nouū ſcribo vob̄: ſꝫ mādatū vet'.ſ. q̄ꝫtū ad ea q̄ ſūt de nc̄citate p̄ceptꝭ ⁊ cū dicͭ. Iterū mādatū nouū ſcribo vob̄ ⁊c̄. intelligēdū ē q̄ꝫtū ad ad ea q̄ ptinēt ad ꝑfectionē impletionis ⁊ de hoc vide ampli' in additione p̄dicta. ¶ Caplm̄.iij.
V Idete q̄lē charitatē. Poſtq̄ꝫ beat' iohēs tractauit d̄ ſocietate dei ⁊ hoīm q̄ hr̄ ī via. h̄ ꝯn̄r tractat de illa q̄ ī patria expectat̄: ⁊ diuidit̄ ī duas ptes qꝛ p̄ declarat ei' ꝑfectiōeꝫ. ſcd̄o debitā ad ipāꝫ diſpōnē: ibi. Et oīs. Circa p̄mū dicͭ. a ¶ Vide.i. diligēt̄ attēdite. b ¶ Qua. cha.⁊c̄. celeſtꝭ vos ī filioſ adoptādo Ioh.j. Dedit eis ptātē filios dei fieri his q̄ credūt ī noīe ei'. iō ſubdit̄ c ¶ Vt filij ⁊c̄. ī veritate ita ꝙ h̄ nomē ī nob̄ n̄ ē vacuū nec iane: ⁊ ꝯn̄s hēm' ius ī celeſti hēditate. d ¶ Propt̄ h̄ mū.nō co. nos. noticia approbatiōis hoies.n. mūdani nō approbāt ſꝫ r̄probāt illos q̄ t̄renis ꝯtēptꝭ tēdūt ad hēditatē celeſtē: eos miſos ⁊ ſtl̄tos reputātes. ⁊ ſbdit̄ cā cū di. e ¶ Quia

nõ nouit eū.ꝑ ħ em̄ ꝙ hoies mūdani ſūt terrenis totalit̄ intenti auertunt̄ a cognitione dei pñis:inꝙ̄tū eſt dator ce leſtis hēditat̄:ꝓpt̄ qd̄ ñ approbāt ſ; reprobāt cōtēptores terrenoꝝ:⁊ appetitores celeſtiū:⁊ ſi q̄rat̄ q̄ ſūt illa celeſtia rñdet f ❡ Chariſſimi nūc filij dei ſumꝰ.ꝑ grāꝫ adoptiōis

g ❡ Et nōdum ⁊c̄.q꞉ illa bona celeſtia nō ſūt cōphēſibilia.q.d.non pñt ſufficiēt̄ exꝑmi ab hoibꝰ vite pñt̄.j.Cor.ij.Ocu lus ñ vidit ⁊ auris ñ audiuit ⁊ i cor hois nō aſcēdit q̄ ꝑpara uit deꝰ his q̄ diligūt eū. h ❡ Scimꝰ.q.d.hoc tm̄ ſcimꝰ i ge nerali de celeſtibus i ❡ Qm̄ cū apparue rit.i.cū nob ſe pr̄em oñderit i poſſeſſiōe celeſt̄ hēditat̄ nos ponēdo k ❡ Siſes ei erimꝰ.i ipm̄ ꝙ̄tuꝫ poſſibile eſt trāſfor mari ⁊ ei coniūcti:⁊ ſubdit̄ modꝰ huius ꝯiūctionis ⁊ trāſfor mationis cū dicit̄

l ❡ Qm̄ vide.⁊c̄. vi dēdo ipm̄ clare tri nū ⁊ vnū. Cognitio em̄ ſm oēs phantes

f nouit eū chariſſimi nūc fi
g lij dei ſumꝰ:⁊ nōdū appa-
h ruit q̄d erimꝰ. Scimꝰ qm̄
i
k cum apparuerit:ſimiles ei
l erimꝰ qm̄ videbimꝰ eū ſicu
m ti eſt. Et ois q̄ hꝫ hāc ſpeꝫ
n in eo ſctificat ſe ſicut ⁊ ille
o
p ſctūs eſt. Ois q̄ facit pctm̄
⁊ iniq̄tatē facit. Et pctm̄ ē
q iniq̄tas. Et ſcitis q꞉ ille ap
r paruit: vt pctā tolleret:⁊
s
t pctm̄ in eo nō eſt. Ois qui
v in eo manet nō peccat. Et
x
ois qui peccat nō vidit eū
y nec cognouit eū. Filioli ne
z
a mo vos ſeducat. Qui facit
b iuſticiā iuſtus eſt ſicut ⁊ il
c le iuſtus eſt. Qui facit pec
d catū ex diabolo eſt qm̄ ab
e initio diabolꝰ peccat. In
f hoc apparuit filius dei:vt

fit ꝑ aſſimilationē cognoſcētis ad cognitū:hec āt viſio ē ꝑfectiſſima cognitio q̄ pōt hr̄i a creatura itellectiuali:⁊ ꝑ ꝯñs ē ibi aſſimilatio ꝑfectiſſima ad deū ⁊ trāſformatio ꝑ amorē ānexū ⁊ i ħ ꝯſiſtit ſocietas dei ⁊ btōꝝ. m ❡ Et ois Hic ꝯñr declarat debitā diſpōnē ad hāc ſocietatē ꝯſequē dā q̄ duplex ē.ſcōa ponit̄:ibi. Ois q̄ nō ē iuſtꝰ. Prima i duas:q꞉ p̄ facit ꝓpoſitū:ſcōo remouet qdā dictum erro neū:ibi. Filioli. Pria ꝟo diſpoſitio ad viſionē dei conſe quēdā ē puritas mēt̄ ſm dictū ſaluatoris Math.v. Bti mūdo corde:qm̄ ipi deū videbūt.iō dicit. m ❡ Et ois q̄ ⁊c̄.ħ ē in deo ſperās ipm̄ vidē facie ad faciē clare n ❡ Sā ctificat ſe.ꝯſciāꝫ emūdādo. o ❡ Sic ille ſanctꝰ ē.ꝓpt̄ qd̄ nō admittit ad ſui viſionē niſi ſctōs. Et q꞉ ab ea repellut̄ imūdi.ꝯñr oñdit̄. p ❡ Ois q̄ ⁊c̄. Nā pctm̄ ē tranſgreſſio leḡ diuine. Lex aūt diuia ē ipa eq̄tas.⁊ iō i oi pctō mor tali eſt eq̄tat̄ corruptio:⁊ ꝑ ꝯñs iniq̄tas. q ❡ Et ſci.q꞉ il le apparuit.i carne aſſūpta. r ❡ Vt pec.tol.q̄ ſūt diuine viſionis impedimēta. s ❡ Et pctm̄ i eo nō ē.i. eē nō pōt iō ſubdit. t ❡ Ois q̄ i eo.manet.fide formata charitate. v ❡ Nō peccat.ꝙ̄diu ſic manet:q꞉ ꝯria ſil̄ eē nō pñt in eo dē ſubiecto. x ❡ Et ois ⁊c̄.vidēs em̄ deū clare:cū videat ipm̄ ſūmū bonū:nullo mō pōt auerti ab eo ꝑ peccatū. y ❡ Nec cog.eū.fide formata charitate:ne ꝑ ħ eſt itelligē dū ꝙ hñs fidē charitate formatā nō poſſit peccare vt aliq̄ dixerūt ⁊ male Apoc.ij.charitatē tuā p̄mā reliq̄ſti.mēor eſto itaqꝫ vñ exciderꝭ ⁊c̄.ſ; ſic ē intelligēdū ꝙ nullꝰ vtens actu fide formata charitate vel exiſtēs in ea peccat. iō dr̄. y ❡ Nec cog̃uit eū.ſ.actu peccādo. z ❡ Filioli. Hic ꝯñr remouet qdā dictū erroneū:erāt em̄ aliq̄ dicentes ꝙ co gnitio fidei ſine opibꝰ ſufficiebat ad ſalutē: ꝯ quē errorē ſcpſit btūs Jacobꝰ vt viſuꝫ e.ſ̃.i epl̄a ſua:⁊ ſic ꝯ ipm̄ dic̄ btūs Johānes. z ❡ Filioli mei nemo vos ſeducat.ꝓdi cto errore. a ❡ Qui facit iuſticiā.i.opa iuſticie. b ❡ Iu ſtus ē.⁊ nō ille q̄ credit ſine opibus. c ❡ Qui fa.pec.ex dia.eſt.lꝫ dicat ſe eē xp̄ianū. d ❡ Qm̄ ab inicio.dia.pec cat.nō ē ꝑ ħ intelligēdū q꞉ creatꝰ fuerit malꝰ vt dixerunt aliq̄:q꞉ ſcribit̄ Gen̄.j. Vidit deꝰ cūcta q̄ fecerat:⁊ erāt val

de bona:ſ; q꞉ ex q̄ p̄ peccauit ſemꝑ in pctō ꝑſeuerauit:nā pctm̄ eiꝰ eſt irremediabile:⁊ ad pccādū hoies induxit. e ❡ In ħ appa.fi.dei.in hūanitate aſſumpta. f ❡ Vt diſ. opa diaboli.ꝑ mortē ſuā ⁊ eccl̄ie ſacr̄a ab eiꝰ morte effica tiā hñtia.iō cōcludit. g ❡ Ois q̄ na.ē ex deo.ꝑ ſacr̄m ba ptiſmi qd̄ ē ſacr̄m fi dei formate.

diſſoluat opera diaboli.
g Ois q̄ natꝰ eſt ex deo pec-
h
i catum nō facit: qm̄ ſemen
k ipſius in eo manet:⁊ non
pōt peccare:qm̄ ex deo na
l tus eſt. In ħ manifeſti ſūt
m filij dei ⁊ filij diaboli. Oiſ
n
o qui non eſt iuſtus nō eſt ex
p
deo ⁊ qui nō diligit fratrē
q ſuū. Qm̄ hec eſt ānūciatio
r quaꝫ audiſtis ab initio vt
s
t diligatis alterutrū. Nō ſi.
v cut cayn q̄ ex maligno erat
x ⁊ occidit fratrem ſuum. Et
y
z ꝓpter q̄d occidit euꝫ. Qm̄
opa eius maligna erāt:fra
a tris aūt eius iuſta. Nolite
mirari fratres ſi odit vos
b mundꝰ. Nos ſcimus qm̄
c
d trāſlati ſumꝰ d̄ morte ad vi
e tam qm̄ diligimus fratres

h ❡ Peccatū nō fac̄ inꝙ̄tū ſic natꝰ.q꞉ fi deſ formata charita te nō ſtat cum pctō mortali:iō ſubdit̄. i ❡ Qm̄ ſemē ipſiꝰ i eo manet.ſ.grā que nō cōpatit̄ ſecū tale peccatū. k ❡ Et ñ pōt peccare.inꝙ̄tuꝫ hñs grām q̄ nō pōt eē rō peccādi:ſic ſe dēs inꝙ̄tū ſedēs nō pōt ambulare:⁊ in ħ ſenſu ſedētem am bulare ē impoſſibi le:pōt tñ peccare ꝑ vertibilitateꝫ liberi arbitrij:qd̄ nō cōfir mat̄ in bono ꝑ grāꝫ in pñti:niſi in aliq̄ bus ex grā ſpāli:ꝓ pter qd̄ infert diſtin ctioneꝫ filioꝝ dei ⁊ diaboli.d. l ❡ In ħ ma.ſūt fi.dei.ſ. ꝙ nō peccāt mortalit̄. m ❡ Et filij diaboli.ꝑ opationē pcti ⁊ ſic pꝫ ꝙ nō ſūt aliq̄ filij dei ꝑ fidē ſine opibꝰ qd̄ cōcludere intēdebat. n ❡ Ois. Hic ponit̄ ſcōa diſpō ad btitudi nē q̄ eſt charitas fratna Math.v. Bti miſericordes:qm̄ ipi miſericordiā ꝯſequent̄. Et diuidit̄ i duas ptes. nam p̄ inducit ad fraterne charitatis actū.ſcōo declarat debituꝫ modū:ibi. Filioli. Circa primā ptē p̄ ꝯtinuat ad ſe p̄dctā d. n ❡ Ois q̄ nō eſt iuſtꝰ.iuſticia infuſa. o ❡ Nō eſt ex deo.q꞉ illa ſola facit dignū eterna vita. p ❡ Et qui nō di ligit frēm.ſil̄r nō eſt dignꝰ vita beata q ❡ Qm̄ hec eſt an nūciatio.i.res annunciata. r ❡ Quā audiſtis ab inicio. ꝯuerſionis vr̄e. s ❡ Vt dili.alterutrū.charitatiue. t ❡ Nō ſicut cayn.ſupple ſitis v ❡ Qui ex maligno erat i.diabolo. x ❡ Et occidit frēm ſuū abel. Gen̄.iiij. y ❡ Et ꝓpter quid occidit eū.rñdet. z ❡ Qm̄ opa eiꝰ ma ligna erāt ⁊c̄.iſta fuit occaſio ꝓuia:nam munera abel ꝓ pter eiꝰ iuſticiā erant accepta deo:in cuiꝰ ſignū ignis de ſcendit de celo ⁊ cōſumpſit eius ſacrificiū. Vñ Gen̄.iiij. vbi dr̄. Et reſpexit deꝰ ad abel ⁊c̄. Inꝑtatio theodotiōis hꝫ. Inflāmauit deꝰ ſuꝑ abel.tal̄ em̄ inflāmatio ſignū ē ac ceptatiōis diuie.vt pꝫ.vj. Iud.d̄ oblatiōe gedeōis.⁊.xiij i oblatione manue.⁊.iij.Reg.xviij.i oblatiōe helye.⁊.ij. Paraly.iiij.de oblatione ſalomonis. quod videns cayn cōcepit odiū ꝯ frēm ⁊ inuidiā:ex quo odio ſicut ex cauſa ꝓpinqua occidit eū.dicunt̄ aūt opa cayn fuiſſe maligna: q꞉ licet offerret deo tamē de peioribꝰ ⁊ ex volūtate ꝑuer ſa.ideo dr̄ Gen̄.iiij. Ad cayn aūt ⁊ ad munera eiꝰ non re ſpexit.q.d.ꝓpter maliciā cayn munera eiꝰ nō acceptauit. ⁊ ex hoc cōcludit.d. a ❡ Nolite mirari frēs ſi odit vos mūdꝰ.q꞉ opa eiꝰ maligna ſūt:vr̄a aūt bona.⁊ ſubdit cām bonitatis.d. b ❡ Frēs nos ſcimꝰ. certitudinalit̄ ſi refe rat̄ ad apl̄os q̄ receperūt ſpm̄ ſanctū in ſigno viſibili ⁊ in grā fuerūt cōfirmati:⁊ de ħ ꝑ diuinā reuelationē fuerūt certificati. Si aūt ad alios referat̄ tunc hoc ſcire accipit̄ ꝓ ꝓbabili cōiectura. c ❡ Qm̄ trāſlati ſumus de morte. culpe. d ❡ Ad vitā grē. e ❡ Qm̄ dili.frēs. opa vero ex charitate facta ſūt meritoria.iō ſubdit ꝑ oppoſitum

f ¶ Qui nõ diligit manet in morte.q2 caret charita et que eſt vita aie. g ¶ Dis qui odit frẽm ſuũ.qð eſt pei⁹ q̃3 nõ diligere eũ. h ¶ Homicida eſt.ſuiipſius ſpũaliter: ꝛ fratris ſui co2palit̃ diſpoſitiue tamẽ:nã odiu3 eſt diſpoſitio ad homicidiũ:ſicut dictũ eſt de cayn. i ¶ Et ſci. qm̃ ois ho.non h3 vitã eter nõ in ſe manentem q2 nõ h3 gr̃am que eſt in nobis queda3 inchoatio vite eterne que cõſũmat̃ in glo2ia q̃ eſt gr̃a con ſũmata. k ¶ In h̃ cognouim⁹. ꝯñr inducit ad actũ fraterne charitatis ꝑ exemplu3 xp̄i: q̃ mo2i voluit ꝓ nr̃a ſalute: ꝛ p̃ facit ſuã inductionẽ. ſcðo aliq̃rum excluſionẽ: ibi.qui habuerit ꝛc̃. Circa p̄mũ p3 lr̃a vſq3 ibi. l ¶ Et nos de.ꝓ fra. aias ponẽ .i. vitam co2palẽ ꝓ ſalute eo rũ ſpũali exponere: ꝛ hoc debitu3 p3 ex o2dine charitatꝭ ſm quẽ de⁹ ſup oĩa diligendus eſt: ꝛ poſt ip̄m aĩa ꝓp2ia:ꝛ tercio loco aĩa ꝓximi. quarto ꝛ vltimo ꝓp2iũ co2p⁹ ſm Aug.j.de doctrina xp̄iana: bonũ ṽo minus diligibile ſm o2dinẽ rectũ d3 exponi ꝓ ſalute magis diligibilis ꝓpter qð vita co2palis eſt exponẽda ꝓ ſpũali ſalute ꝓximi nõ tñ oẽs ſemꝑ ad hoc tenent̃ nec vnifo2miter:cui⁹ rõ eſt:q2 cuilibet ſemꝑ iminet cura ſui co2pis:nõ aũt cura de ſalute ſpũali ꝓximi:ſed ſolũ i caſu neceſſitatis:vt ſi q̇s videat piclitari ꝓximũ ſpũalit̃ ꝛ nõ poſſit ſibi alit̃ ſubueniri:niſi ꝑ hoc q2 talis vidẽs exponit ſe mo2ti co2pali:in tali caſu tenet̃ hoc facere ꝛ nõ al's: ꝛ hoc mõ videt̃ btũs vitalis martyr v2ſinũ medicũ in articulo mo2tis poſitũ ꝓ fide xp̄i:ꝛ expaueſcentẽ ſuis exho2tationib⁹ robo2aſſe ꝓ quo ad mo2tẽ fuit cõdẽnat⁹. Illi ṽo q̇ cura3 aiarũ hñt vt ſacerdotes curati ꝛ ep̄i ꝛ alij p̄lati:nõ ſolum in hoc caſu ꝫ etiã in alijs tenent̃ ꝓ ſalute ſubditoꝝ ſuoꝝ vitam exponere co2palẽ:vtpote ſi lup⁹ intret gregem ad co22ũpẽdũ eũ in fide vel mo2ib⁹: alit̃ nõ eẽt paſto2 ꝫ mercenari⁹ ſm dictũ ſaluato2is Jo.x.c. m ¶ Qui habuerit Hic ꝯñr oſtẽdit in aliquib⁹ defectũ hui⁹ charitatꝭ dicẽs. n ¶ Qui ha.ſub.hui⁹ mũdi.i.diuitias. Hic tãgit̃ duplex caſus in quo elꝫnã facere neceſſitatꝭ eſt ꝛ p̄cepti:vn⁹ accipit̃ ex ꝑte facientis.ſ.qñ h3 ſupfluũ victui ꝛ veſtitui:cõſideratis neceſſitatib⁹ ꝑſone ꝛ ſtatus ꝛ nõ ſolũ ſm p̄ñtem ſtatũ:ꝫ etiã ſm ea q̃ ꝓbabilit̃ p̄ñt occurrere ꝛ frequenter occurrũt.ꝛ ſm hoc dr̃ Luc.xj. Qð ſupeſt date elꝫnã. vñ Baſili⁹. Famelici panis eſt quem tu tenes: nudi tunica quã in cõclaui cõſeruas:diſcalciati calce⁹ q̇ apud te marceſcit:indigẽtis argentũ qð poſſidem⁹ humatũ.quocirca tot iniuriaris quot dare valeres.ꝛ hoc idẽ dicit Ambro. in decretis di.xlvij.c. Si tñ hi.ꝛ hoc notat̃ cũ dr̃.
m ¶ Qui.n.h3 ſubam hui⁹ mũdi.i.diuitias ſupfluas mõ dicto.ſecũdus caſus accipit̃ ex ꝑte recipientis.ſ.qñ patit̃ v2gẽtẽ neceſſitatẽ ꝛ nõ apparet vñ ſuſtẽtari poſſit niſi per elꝫnã iſti⁹:ꝛ tunc iſte tenet̃ dare nõ ſolũ de ſupfluo ſicut in caſu p̄dicto:ꝫ etiã de nc̃cario. nõ ꝑſone ſue ſm indiuiduũ cõſiderate:q2 plus quilibet tenet̃ ſibi q̃3 alteri ſi ſit i neceſſitate ſimili:ꝫ de neceſſario ſui ſtat⁹: nã q̇libet d3 ſe reſtringere: vt ꝓximũ adiuuet i vltima neceſſitate: ꝛ ſm h̃

f Qui non diligit: manet in
g morte. Dis qui odit frẽm
h i ſuu3 homicida eſt: ꝛ ſcitis
qm̃ ois homicida nõ hab3
vitã eternã in ſe manente3
k In hoc cognouim⁹ charitatẽ dei:qm̃ ille aiam ſua3
l ꝓ nobis poſuit ꝛ nos debem⁹ ꝓ fratrib⁹ aias ponẽ
m Qui hũerit ſbam h⁹ mði:
n ꝛ viderit frẽm ſuũ ncc̃e hr̃e
o ꝛ clauſerit viſcera ſua ab
p eo quõ charitaſ dei manet
q i eo. Filioli mei nõ diliga-
r s mus verbo neq3 lingua: ꝫ
t v ope ꝛ ṽitate. In h̃ cogno-
x uim⁹ qm̃ ex veritate ſum⁹
y ꝛ in ꝯſpctũ ei⁹ ſuadebim⁹
3 co2da nr̃a: Qm̃ ſi rep̄hen-
a derit nos co2 noſtꝝ:maio2
ẽ de⁹ co2de nr̃o ꝛ nouit oĩa

ſubdit̃. n ¶ Et vi.fra.ſuũ neceſ.hr̃e.ſ.vltimam. o ¶ Et clau.viſ.ſua ab eo.ſubuentionẽ ei denegãdo. p ¶ Quõ charitas dei manet i eo.q.d.nullo modo.i tali.n. caſu eſt trãſgreſſo2 p̄cepti diuini: ꝓpt̃ qð dicit Aug⁹. Paſce fame mo2ientẽ:ſi nõ pauiſti occidiſti. q ¶ Filioli.q.h̃ ꝯñr inducit ad debitũ diligẽdi modũ.d.
q ¶ Filioli mei non dili.ṽbo.ſ.tm̃: ſicut illi q̇ verbo dicũt ſe fribus cõpati: ꝫ de facto nihil: ꝛ hic eſt amo2 fict⁹ ſiue van⁹ r ¶ Neq3 ligua.ſ.fallaci:ſicut ioab dixit amaſe .ij. Reg. xx. Salue mi frater ꝛ ſtatim interfecit eu3 ꝛ hic amo2 nõ ſolũ eſt victus ꝛ vanus ꝫ etiã p2odito2ius. s ¶ S3 ope.ꝯ p̄mũ. t ¶ Ex veritate.ꝯtra ſcðm. v ¶ In hoc. diligẽdi mõ.ſ.efficacit̃ ꝛ veracit̃. y ¶ Cognoſcim⁹ qm̃ ex veritate ſum⁹ .i. ex deo q̇ eſt ip̄a veritas. y ¶ Et in ꝯſpectu ei⁹ ſuade. co2da nr̃a.ad vere charitatis opera vel aliter. Suadebim⁹ co2da nr̃a.i. ꝯfident̃ p̄ñtare poterim⁹ co2ã eo co2da nr̃a q2 ſi alit̃ diligerem⁹.ſ.vane vel falſe h̃ facẽ nõ poſſem⁹. iõ ſubdit̃. 3 ¶ Qm̃ ſi rep̄.nos co2 nr̃m.de vana vel falſa dilectione. a ¶ Maio2 eſt de⁹ co2.no.ꝛ no.oĩa. ꝓpt̃ qð talis vanitas vel falſitas nõ latebit eũ. b ¶ Chariſſimi ſi co2 no.nõ rep̄.nos de vana vel falſa dilectiõe: c ¶ Fiduciã habe. ad deũ.ſ.i nr̃is neceſſitatib⁹ recurrẽdi ad ip̄3. d ¶ Et q̇dq̇d petierim⁹.de ꝑtinẽtib⁹ ad nr̃am ſalutẽ ꝛ ꝑſeuerant̃.
e ¶ Accipiem⁹ ab eo.nõ tñ ſemꝑ ſtati:ꝫ tꝑe opo2tuno. nã aliqñ differt petitiões fideliũ implẽ vt ñ ſic vileſcat qð p̄ſtat:ꝛ vt ꝓlixio2i deſiderio ꝛ poſtulatiõis repetitiõe meritũ eis accreſcat:ꝛ ſubdit̃ rõ ipletiõis cũ dr̃. f ¶ Qm̃ mã. ei⁹ cuſto.ꝛc̃.ip̄e aũt cuſtodiẽtib⁹ mãdata ei⁹ i vitã eternã ꝓmittit Math.xix. Si vis ad vitã igredi ſerua mãdata: ꝛ fidelis eſt adiplẽdo ꝓmiſſa: ꝛ q̃ ſint ei⁹ mãdata ſubdit d. g ¶ Et h̃ ẽ mãda.ei⁹ ꝛc̃. Hic accipit̃ ſingulare ꝓ plurali:q2 oĩa mãdata ei⁹ cõtinent̃ i fide ꝑ dilectionẽ opante Ro.xiij. Plenitudo g̃ legꝭ eſt dilectio. h ¶ Et q̇ ſer.mã. ei⁹ ꝑ dilectionẽ adimplẽdo. i ¶ In illo ma.ſicut amans i amato ꝛ ecõuerſo k ¶ Et i h̃ ſci.qm̃ ma.i nob.dicto mõ l ¶ De ſpũ.h̃ ẽ ꝑ ſpm̃. m ¶ Quẽ de.no.ſi h̃ intelligat̃ de btõ iohãne ꝛ alijs ap̄lis.iſtud ſcire eſt ꝑ certitudie3 diuine reuelatiõis:ſi ãt de alijs ẽ ꝑ ꝓbabilẽ cõiecturã vt dictum eſt.ſ.eo.ca. ¶ Caplm̃.iiij.
Chariſſimi Hec ẽ ſcða ꝑs p̄ncipalꝭ tractat⁹ hui⁹ ep̄le i q̃ btũs iohes agit de ṽbi icarnatiõe: ꝛ p̄ ṽitatẽ declarat.ſcðo declaratiõe3 cõfirmat:ibi.Et nos vidim⁹:p2ima i duas:q2 p̄ deт̃miat ṽitatẽ. ſcðo inducit ad charitatẽ ibi.Chariſſimi.ꝛ q2 oppoſita iuxt̃ ſe poſita magꝭ eluceſcũt iõ det̃minãdo veritatẽ ponit iuxt̃ oppoſitã falſitatẽ: ꝛ diuidit̃ i duas ꝑtes:q2 p̄ det̃miat ṽitatẽ in cõꝑatione ad docẽtes.ſcðo ad audiẽtes.ibi. Ip̄i de mðo ſũt ꝛc̃.circa p̄mũ dic̃. b ¶ Nolite oĩ ſp̄i.cre.i.oĩ loquẽti de ſpũalib⁹ int̃ q̇ incarnatio ṽbi ẽ de maio2ib⁹. c ¶ S3 ꝓba.ſp̄i.mod⁹ ãt ꝓbandi poſtea ponit̃:ꝫ p̄ ponit̃ rõ ꝓbãdi cũ dr̃. d ¶ Qm̃ ml'ti ꝛc̃.i.ml'ti docto2es falſi de incarnatiõe e ¶ Exierũt i mũdũ.ſ.ebion ꝛ cherinth⁹ vt dictũ eſt ſ. ꝛ ſubdit̃ mod⁹

b Chariſſimi ſi co2 nr̃m non
c rep2ehẽderit nos: fiduciã
d habemus ad deũ: ꝛ q̇cq̇d
e petierimus accipiem⁹ ab
f eo:quoniã mãdata ei⁹ cu-
ſtodim⁹ ꝛ ea que ſunt pla-
g cita co2am eo facimus. Et
hoc eſt mãdatũ eius vt credamus in noĩe filij ei⁹ ih̄u
xp̄i ꝛ diligam⁹ alterutrum
ſicut dedit mandatũ nobiſ
h Et qui ſeruat mãdata eius
i in illo manet ꝛ ipſe in eo:ꝛ
k in hoc ſcimus qm̃ manet i
l m nobis de ſpũ quem dedit
nobis.

¶ Caplm̃.iiij.

a b Chariſſimi: nolite oĩ
c ſpũi credere:ſed ꝓba
d te ſpũs ſi ex deo ſint: qm̃
e multi pſeudo ꝓphete exie

ꝓbationis cū dr̄. f In h cognoſcit ſpūs dei.i. loquēs de ſpūalibꝰ ex inſpiratiōe diuia. g Ois ſpūs ⁊c̄. ex deo i. loquit ex inſpiratiōe diuina xp̄s.n. eſt nomen ſuppoſiti i duplici nā.ſ. diuina ⁊ humana: in diuina ab eterno i humana ex tpe. Venit igit i carne humanā nām aſſumēdo in virgine: ſ venit i carne naſcēdo de ea in carne aſſumpta: ⁊ ſic pꝫ ꝙ veniſſe in carne includit veniſſe i carnē: qꝛ ſecūdū ꝑſupponit ꝑmum: ꝓpter qđ apl̄s magis expreſſit ſecūdū q̄ꝫ ꝑmū. h Et oīs ſpūs q ſoluit ihm.ſ. ſicut ebion ⁊ cherintus negātes eiꝰ diuinitateꝫ: ⁊ oēs male ſentiētes de icarnatione verbi. i Ex deo nō eſt.i. nō loquit ex ſpū diuino ſ maligno: idō ſubdit. k Et hic eſt antixp̄s. nō i ꝑſona ſ in figura vt dictū eſt. s. ij. ca. ⁊ ſic pꝫ lr̄a ſequēs cū dr̄. de q audiſtis ⁊c̄. l Uos ex deo eſtis filioli. ꝑ baptiſmuꝫ regenerati m Et viciſtis euꝫ.ſ. figuralē antixp̄m cōfitēdo ihm xp̄m eē deū ⁊ verū hoiem. Uel viciſtis eū.i. mūdū deuicēdo ꝯcupiām oculoꝝ ⁊ carnis ⁊ ſupbiā vite q noie mūdi intelligunt: vt dictū eſt. s. ij. ca. n Qm̄ ma. ē q i vo. eſt. ſpūs dei i. q viciſtis ꝯcupias mūdi ⁊ nō virtute ꝓpria. o Q̄ q in mūdo.i. q̄ꝫ ſpūs malignus qui hitat in hoibꝰ mūdanis ⁊ excitat cōcupias ꝑdictas. p Ipſi de mūdo. Hic ꝯñr determiat ex ꝑte audientiū. Circa qđ ſciendū ꝙ quilibet libent audit illud ad qđ ꝓnitatē hꝫ ⁊ oppoſitū abhorret. idō heretici i doctrina ſua laxabāt hoibꝰ mūdanis delectabilia: vt ſic facilius ꝑuerterent eos circa credibilia: ⁊ h eſt qđ dic̄. p Ipſi.i. heretici q ſūt figura antixp̄i. q De mūdo ſunt.i. q̄rentes hꝰmōi delectabilia. vñ dic̄ Augꝰ. in libro de vtilitate credēdi. hereticus eſt qui alicuiꝰ tꝑalis cōmodi ⁊ maxie glorie principatuſq̄ꝫ ſui gr̄a falſas ac nouas opiniōes gignit vel ſequit. q Ideo de mūdo loquunt. Nā ex abūdātia cordis os loquit. r Et mū. eos audit. nā ad ea q ꝑdicāt afficit. s Nos ex deo ſumꝰ. regenerati. t Qui nouit deum. ſide formata charitate. v Audit nos. acq̄eſcēdo doctrine nr̄e. x Qui nō eſt ex deo nō audit nos. ſ magis abhorret doctrinā nr̄am. y In h cogno. ſpm̄ verita. ⁊ ſpi. erroris.i. doctorē ⁊ diſcipulum veritatis ⁊ doctorē ⁊ diſcipulū erroris falſi. a Chariſſimi. declarata veritate de v̄bi icarnatiōe. hic reuertit ad tractādū de charitate de q in h libro ꝑncipalit intendit: vt pꝫ ex ꝓceſſu libri: ꝓpter qđ tractādo de alijs intermiſcet de charitate ad quā inducit hic q̄druplici rōne. ꝑma ſumit ex filiatione dei quā ꝑ charitatē ꝯſeq̄mur: nā ipſa diuidit int filios regni ⁊ ꝑditionis. idō dicit. b Diligamus nos iui. qm̄ cha. ex deo ē.i. a deo infuſa eſt. c Et oīs q di. fra. ſuū ex deo na. eſt. qꝛ charitas eſt q̄dā ꝑticipatio diuine nature i nobis. d Et cognoſcit. Hic ponit rō ſecūda q accipit ex dei cognitiōe quā debemꝰ appetē: ⁊ ſic hāc habemꝰ ꝑ charitatē. naꝫ ſic malicia volūtatis ꝑ habitū vicioſum ꝑuertit rōnis iudiciū: ita econuerſo bonitas eiꝰ q eſt ꝑ charitatē cauſat in intellectu iudiciū rectuꝫ ꝓpt qđ dr̄. j. Cor. ij. Aialis hō nō ſapit ea q ſunt ſpūs dei

f rūt i mūdū. In hoc cogſcit
g ſpūs dei. Ois ſpūs q ꝯfi-
tet ihm xp̄z i carne veniſſe
h ex deo ē. Et oīs ſpūs q ſol
i k uit ihm ex deo nō ē: ⁊ h eſt
antixp̄s de q audiſtis qm̄
venit ⁊ nūc iam in mūdo ē
l m Uos ex deo eſtis filioli ⁊
n viciſtis eū qm̄ maior eſt q i
o p vob eſt: q̄ꝫ q i mūdo. Ipſi
q de mūdo ſūt idō de mūdo lo-
r quunt ⁊ mūdus eos audit
s t Nos ex deo ſumus. Qui
v x nouit deū audit nos: q nō
eſt ex deo non audit nos.
y in h cogſcimꝰ ſpm̄ veritatis
a ⁊ ſpm̄ erroris. Chariſſimi
b diligamꝰ nos iuicē: qꝛ cha
c ritas ex deo ē. Et oīs q di
ligit frēm ſuū ex deo natꝰ ē
d e ⁊ cognoſcit deū. Qui non

f g diligit nō nouit deū qñiaꝫ
h deꝰ charitas eſt. In h ap-
paruit charitas dei in nob
i qm̄ filiū ſuū vnigenitū mi-
k ſit deꝰ in mūdū vt viuamꝰ
ꝑ eū. In hoc ē charitas nō
l qſi nos dilexerimꝰ deū: ſ
m qm̄ ipe prior dilexit nos: ⁊
n miſit filiū ſuū ꝓpiciatōeꝫ ꝓ
o pctis nr̄is Chariſſimi ſi de
us dilexit nos ⁊ nos debe
p mus alterutꝝ diligē. Deū
q nemo vidit vnq̄ꝫ. Si dili-
r gamꝰ inuicē deꝰ in nob ma
s net: ⁊ charitas eiꝰ i nobis
t ꝑfecta eſt In hoc cognoſci
mus qm̄ in eo manemus ⁊
ipe i nob: qñiaꝫ de ſpūſctō
v x ſuo dedit nobis Et nos vi
y dimꝰ ⁊ teſtificamur qm̄ pr̄
z miſit filiū ſuuꝫ ſaluatorem

ſpūalis āt iudicat oīa. ⁊ h eſt qđ dr̄. d Et cog. deū.ſ. habēs charitatē. e Qui nō diligit. dilectiōe charitatiua f Nō no. deū.i. noticia meritoria. g Qm̄ deꝰ cha. eſt nō eſt ꝑ h intelligēdū ꝙ deꝰ ſit charitas mouēs imediate volūtatē humanā ad actū diligēdi ſine habitu medio: vt vr̄ ſentire mgr̄ ſniarū i. xvij. di. ꝑmi libri: qꝛ ſic tolleret rō delectabilis ab actu diligēdi. nā habitus ꝑficiēs potentiā fac̄ actuꝫ delectabilē. v. ethi. Deꝰ aūt nō pōt eē forma ꝑficiēs potentiā volūtatis create: ſ ⁊c̄. ſiłr rō meriti. nā ſic in actu diligēdi volūtas eēt tm̄ mō mota. ⁊ ſic non diligeret libere: nec ꝑ ꝯñs meritorie: idō tenet ab oibꝰ doctoribꝰ ꝙ deus mouet ipam voluntatē ad actū diligēdi meritoriū ꝑ habitū charitatis infuſuꝫ: ſicut intellectū ad actum credēdi ꝑ habitū fidei: eſt igit ſic intelligendū. g Qm̄ deꝰ charitas eſt.ſ. increata ſicut eſt bonitas ⁊ ſapia ad cuiꝰ cognitionē rectā inclinat charitatis habitꝰ vt dictū eſt. s. Obiectū em̄ hꝰ cognitiōis nō ē veꝝ abſolute. ſ verū cōfuſe ſe hñs appetitui recto: idō ſubtracta dilectione charitatiua q facit appetitū intellectiuū rectū maxie circa deū nō remanet talis cognitio. h In h appuit. Hic ponit tercia rō q accipit ex dei imitatiōe q eſt ex dilectione dei ad nos. i Miſit deꝰ fi. ſuū i mūdū.i. i hūanitate aſſūpta. k Ut viua. ꝑ eū. vita gr̄e quā influit nob ſic̄ caput ifluit ſenſū ⁊ motū mēbris ſuis. l Sꝫ qm̄ ⁊c̄. diligere.n. eſt velle alicui bonū. q̄cq̄d aūt boni nature vel gr̄e vel gl̄ie i nob eſt vel pōt eē: totū ē a deo agēte volūtārie. m Et miſit fi. ſuū ꝓpi.i. hoſtiā ꝑ quā deꝰ pat nobis ꝓpiciꝰ redderet. n Pro pec. nr̄is.ſ. tollēdis. ex h ꝯcludit intētū. d. o Chariſſimi ⁊c̄. ⁊ pꝫ lr̄a. p Deū. hic ponit q̄rta rō q accipit ex diuia māſione i nobis quā debemꝰ appetē ſume. ⁊ hāc fac̄ charitatiua dilectio. nō āt viſio q nō hr̄ i pn̄ti vita: ⁊ hoc eſt qđ dic̄. p Deū ne. vi. vnq̄ꝫ. Exo. xxxiij. Nō videbit me hō ⁊ viuet. dic̄ tn̄ Aug. ꝙ ꝯceſſuꝫ fuit paulo ⁊ moyſi vidē diuinā eēntiā: ſ h fuit i raptu ⁊ trāſitorie ⁊ n̄ māſiue de q māſiōe ē h ſmo vt pꝫ ex lr̄a. q Si dili. inuicē. charitatiue. r Deꝰ i no. manet. ſic̄ amatuꝫ in amāte. q q̄dē māſio eſt aliq̄lit eadē cū māſiōe prie. Nam habitꝰ charitatis n̄ euacuat adueniēte ſtatu prie: ſ manet ⁊ ꝑficit: ſ cognitio vie euacuat. s Et cha. eiꝰ i no. ꝑfe. eſt. exponat ſic̄ s. ij. ca. t In h cogno. ⁊c̄. exponat vt s i fine ca. ꝑce. v Et nos vi. Supra i ꝑn. hꝰ ca. tractauit de incarnatiōe v̄bi: h ꝯfirmat dictā deſmiationē. ⁊ ꝑ fac̄ ꝓpoſitū. ſcđo iducit ad dilectionis actū: ibi. Deꝰ charitas eſt. deſmiationē v̄o ſuppoſitā de icarnatiōe v̄bi ꝯfirmat ꝑ h qđ ꝯuerſatꝰ fuit cū v̄bo icarnato: ⁊ opa eiꝰ vidit: ⁊ h ē qđ dic̄. v Et nos. ⁊ alij apl̄i. x Vidimꝰ. viderūt.n. eiꝰ hūanitatē oculis corpalibꝰ: ⁊ eiꝰ diuinitatē oculis mētalibꝰ nō i ſe ſ i effectibꝰ ſuis: ſicut vr̄ cā in effectu. viderūt em̄ eū feciētē miracl̄a v̄tutē totiꝰ nature create trāſcēdentia ⁊ nō ſolū orādo ſic̄ alij ſcti: ſ etiā impando tāq̄ꝫ v̄tute ꝓpria. y Et teſti. đ viſo dicto mō. y Qm̄ pr̄ mi. fili. ſuū. eiuſdē nature ⁊ ꝑtātis cū eo. z Saluatorē mūdi.

ꝑ ſuā paſſionē ī hūanitate aſſūpta.iō ꝯcludit. a ¶ Quiſ
qs ꝯfeſ.fuerit.corde ⁊ ore ꝯfeſſiōe charitatiua. b ¶ Qm̄
ihs.hō verꝰ. c ¶ Eſt fi.dei.ita ꝙ idē ē ſuppoſitū vtriuſqꝫ
nature.ſ.diuine ⁊ hūane. d ¶ Deꝰ ī eo manet.ꝑ grām.
e ¶ Et nos cogno.verbū icarnatū mō ṗdicto. f ¶ Et cre.
cha.quā deꝰ hꝫ ī no
bis.i.⁊ credimꝰ ipm
ſpālit habitare nobi
ſcū ꝑ charitatē.
g ¶ Deꝰ cha.ē. Hic
inducit ad charitatē
⁊ vt magis moueat
ṗ cōmēdat eā: ſcdo
ad eam inuitat: ibi.
Nos ḡ. Circa ṗmū
cōmendat eā de tri-
bus. ṗ qꝛ facit nos
ꝑticipare deitatē: ⁊
h̄ eſt qd dicit.
g ¶ Deꝰ cha.eſt.ſ. in
creata. h ¶ Et qui
ma.i cha. creata q̄ ē
q̄dā ꝑticipatio cha-
ritatis increate.q̄ eſt
deꝰ i ¶ In deo ma
net. ſic ꝑticipās i ꝑti
cipato. k ¶ Et deꝰ
ī eo.ſicut ꝑticipatū i
ꝑticipāte. ſcdo qꝛ ꝯ
honorē futuri iudi-
cij dat ſecuritatē.⁊ h̄
ē qd dr̄. l ¶ In h̄ ē
ꝑfe.cha.di ⁊c̄.amor

a mūdi. Quiſqs ꝯfeſſus fue
b rit qm̄ ihs eſt filiꝰ dei: deꝰ
c
d in eo manet ⁊ ipſe in deo.
e Et nos cognouimꝰ ⁊ cre-
f dimꝰ charitati quā hꝫ deꝰ
g in nobis. Deꝰ charitas eſt
h ⁊ q̄ manet ī charitate ī deo
i
k manet ⁊ deꝰ in eo. In hoc
l ꝑfecta eſt charitas dei no-
biſcū vt fiduciā habeamꝰ ī
m die iudicij: qꝛ ſicut ille ē: ⁊
n nos ſumus in hoc mundo
o Timor nō eſt in charitate:
p ſed ꝑfecta charitas foras
q mittit timorē: qm̄ timor pe
r nam habet. Qui aūt timet
s non eſt ꝑfectꝰ in charitate.
t Nos ḡ diligamꝰ deū: qm̄
v deꝰ prior dilexit nos. Si-
qs dixerit qm̄ diligo deuꝫ

em̄ facit ꝯfidere de ṗſītia amati.iō ſubdit̄. m ¶ Quia ſic̄
ille ē.ſ.bn̄faciēs de celo iuſtꝭ ⁊ iniuſtis. n ¶ Et nos ſu.in
h̄ mūdo.ꝓ amore eiꝰ amicos ⁊ inimicos diligēdo ſm̄ ꝙ
dr̄ math.v. Diligite inimicos v̄ros ⁊c̄.⁊ ſubdit̄. Vt ſitꝭ filij
p̄ris v̄ri q̄ i celꝭ ē.q̄ ſolē oriri facit ſuꝑ bo.⁊ ma. ⁊ pluit ſuꝑ
iuſtos ⁊ iniuſtos.tercio qꝛ excludit timoris ſeruilitatē. iō
dic̄. o ¶ Timor n̄ ē i cha.qd intelligit̄ de ſ̄uili timore ⁊
inq̄ꝫtū ſ̄uilis eſt. p ¶ Sꝫ ꝑfe.cha.fo.mit.timorē. Chari-
tas āt q̄cūqꝫ excludit timorē ſ̄uilē: ⁊ iō qd dr̄ h̄.charitas ꝑ
fecta ē.i.ꝑfectio charitatꝭ ēt minīa hꝫ timorē excludere.
q ¶ Qm̄ timor penā hꝫ.i.timori ſeruili debet̄ pena: qꝛ fac̄
cauere peccatū ſolū: mō ne puniat̄ nō ꝓpt̄ deteſtationem
vicij nec ꝓpt̄ vitandā offenſaꝫ dei: ſicut mulier h̄ñs volū
tatē adulterādi abſtinet aliqn̄ timēs a viro puniri.
r ¶ Qui aūt timet.h̄ mō. s ¶ Nō ē ꝑfe. ī charitate.i.nō
hꝫ charitatē ipm ꝑficientē. Alio mō exponit̄ de timore in
itiali q̄ facit cauē pctm̄ ꝑtim ꝓpt̄ penā ⁊ ꝑtim ꝓpt̄ offenſaꝫ
tn̄ ṗncipalit̄ ꝓpt̄ offenſaꝫ dei ⁊ hic timor dei inq̄ꝫtū reſpi-
cit penā ſꝑ minuit̄ creſcēte charitate: ⁊ iō cū dr̄ timor nō ē
ī charitate: ſubītelligit̄ ꝑfecta. t ¶ Nos ḡ. Premiſſa cha
ritatis cōmēdatiōe.h̄ ꝯñr inducit ad charitatē h̄ñdaꝫ: ⁊ ṗ
ad charitatē dei.d. t ¶ Nos ḡ dili.deū qm̄ ⁊c̄. exponat̄
vt.ſ̄.eodē ca. Cōſequent̄ inducit ad charitatē ꝓximi.d.
v ¶ Si qs dixe.qm̄ diligo ⁊c̄.mēdax eſt.qꝛ dilectio ꝓximi
includit̄ in dilectiōe dei.⁊ ad h̄ inducit rōnē.d. x ¶ Qui
em̄ nō di.⁊c̄. Ad cuiꝰ intellectū ſciēdū ꝙ dupl̄r eſt aliq̄d cā
dilectiōis.vno mō ſicut id qd ē rō diligēdi ⁊ h̄ mō bonuꝫ
alicuiꝰ eſt cā diligendi ipm.nā vnūqdqꝫ diligit̄ inq̄ꝫtū bo
nū. Alio modo ſic̄ id qd eſt via q̄dā ad acq̄rendū dilectio
nē.⁊ h̄ mō viſio alicuiꝰ eſt cā dilectionis eiꝰ: nō tn̄ ſic ꝙ ea
rōne ſit diligibile: qꝛ ē viſibile: ſꝫ qꝛ ꝑ viſionē hmōi ducit̄
qs ad dilectionē eiꝰ.igit̄ nō oportet ꝙ illud qd eſt magis
viſibile ſit magis diligibile: vel qd magis diligat̄ ſꝫ bn̄ eſt
illud qd priꝰ nobis occurrit ad diligēdū.⁊ h̄ modo arguit
apl's ꝙ ꝓximꝰ eo ꝙ ē magꝭ nob̄ cognitꝰ occurrit magꝭ no
bis diligēdꝰ: ꝓpt̄ qd ſi aliqs ꝓximū non diligit argui ꝑōt
ꝙ deū nō diligat: nō qꝛ ꝓximꝰ ſit magꝭ diligēdꝰ: ſꝫ qꝛ nob̄
ṗ occurrit diligēdꝰ vt dictū ē.vn̄ dicit Greg.omel'.xxxvij.
Ex his q̄ animꝰ nouit ſurgit ad incognita q̄ nō nouit: vt ꝑ

hoc ꝙ ſcit notū diligere diſcat incognita amare ⁊ diligere
⁊ ſic itelligit̄ qd h̄ dr̄. x ¶ Qui.n.nō dili.fra.ſuū quē vi.⁊
ſic occurrit ſibi ṗ diligēdꝰ rōne ſil'itudinis ī ſpē. Eccl'i.xiij
Oē aial diligit ſibi ſil'e ⁊c̄. y ¶ Deū quē nō videt.⁊ ſic ṗ
nō occurrit diligēdꝰ. z ¶ Quō pōt diligere.q.d.nō ē ꝓ-
babile.qꝛ dilectio ꝓ
ximi eſt q̄dā via ad
dilectionē dei: nō tn̄
ſequit̄ ꝓpt̄ hoc ꝙ ſit
maior vel ꝑfectior ſꝫ
magis ecōuerſo: nā
illud qd eſt priꝰ ī via
ḡnatiōis ē poſteriꝰ
ordine ꝑfectionis.ſi
cut pꝫ de puericia ⁊
ſtatu virili. z ¶ Et
h̄ māda.hab. a deo.
Math.xxij.vbi ṗce
ptū de dilectione ꝓ
ximi cōiūgit māda-
to de dilectione dei.
¶ In ca.iiij.vbi dr̄ ī
poſtil. Qm̄ deꝰ cha-
ritas eſt.nō eſt ꝑ h̄ i-
telligendū ꝙ deꝰ ſit
charitas mouēs im
mediate volūtateꝫ.
¶ Additio.
Q Q Vāuis rōneſ
qs tangit po-
ſtil. ad oñden
dū ꝙ nō eſt itelligē-
dū deū eē charitatē

⁊ frēm ſuū oderit: mendax
x eſt. Qui.n.nō diligit frēm
y ſuū quē vidit: deū quē non
z videt quō pōt diligere Et
hoc mādatum habemus a
deo vt q̄ diligit deū: dili-
gat ⁊ frēm ſuū.

¶ Caplm̄.v.

a O Omnis q̄ credit quo-
b niam ihs eſt xp̄s: ex
c deo natus eſt. Et oīs
qui diligit eū qui genuit di
f ligit ⁊ euꝫ qui natus eſt ex
g eo. In hoc cognoſcimus:
qm̄ diligimꝰ natos dei cū
h deū diligamus ⁊ mādata
i eius faciamus. H̄ ē em̄ cha
k ritas dei vt mādata eiꝰ cu
l ſtodiamꝰ ⁊ mādata eiꝰ gra
uia nō ſunt. Qm̄ oē quod

mouētē immediate volūtatē ad actū diligēdi: meritoriū ſi-
ne aliq̄ h̄itu medio ſint efficaces: ⁊ cōit̄ a doctoribꝰ teneāt̄
Tn̄ videndū eſt q̄d dicēdū ſit ad auc̄tes ſctōꝝ ṗcipue au
guſtini: ex q̄bꝰ videt̄ ꝙ deꝰ eſt illa dilectio q̄ hō diligit ꝓxi
mū.vt in.viij.de trini.dic̄ ⁊ in.xv.de trini.ꝙ ita dictuꝫ eſt.
Deꝰ charitas eſt.ſic̄ dr̄. Deꝰ ſpūs eſt.ſꝫ manifeſtatū eſt ꝙ
deꝰ eſſentialit̄ dr̄ ſpūs.ḡ ⁊ charitas eſt ipe deꝰ eſſentialiter
Ad q̄s auc̄tes rn̄dendū eſt ſm̄ ſctm̄ tho.ſcd̄a ſcd̄e.q.xxiij.
ar.ij.i rn̄ſiōe primi argumēti ꝙ ipa eē̄ntia diuīa charitas
ē: ſicut ⁊ ſapia eſt ⁊ ſicut bonitas eſt.vn̄ ſicut boni dicunt̄
bonitate q̄ deꝰ eſt ⁊ ſapiētes ſapia q̄ deꝰ: qꝛ bonitas q̄ for-
malit̄ boni ſumꝰ ē ꝑticipatio q̄dā diuine bonitatꝭ ⁊ ſapia
q̄ formalit̄ ſapiētes ſumꝰ: ē ꝑticipatio diuine ſapie: ita ēt
charitas q̄ formalit̄ diligimꝰ ꝓximū ē ꝑticipatio q̄dā di-
uine charitatꝭ. Hic.n.modꝰ loquēdi ꝯſuetꝰ eſt apd plato-
nicos q̄rū doctrinis Augu.fuit imbutꝰ: qd q̄dē nō aduer
tētes ex v̄bis eiꝰ ſūpſerūt occaſionē errādi.h̄ ille. ¶ Ca.v.
O Omnis q̄ credit. Hec eſt tercia ꝑs ṗncipalis tracta
tus huiꝰ epl'e.in q̄ tractat be. Io. de eē̄nia v̄bi ema-
natiōe. Et diuidit̄ ī duas ꝑtes. qꝛ ṗ ꝯtinuat ſe ṗdi-
ctis īmediate de dilectiōe ꝓximi.ſcdo tractat de emanati
one verbi: ibi. Hec eſt victoria. Circa ṗmū dic̄. a ¶ Ois
q̄ credit.fide charitate formata. b ¶ Qm̄ ihs. nazarenꝰ.
c ¶ Eſt xp̄s.i lege ⁊ ꝓphetꝭ ꝓmiſſus. d ¶ Ex deo natꝰ eſt.
ꝑ regñatiōnē baptiſmalē. e ¶ Et oīs q̄ di.eū q̄ genuit.i.
deū q̄ fideles ſuos filios fec̄. f ¶ Diligit ⁊ eū ⁊c̄.ſ.quem
cūqꝫ fidelē: alit̄ nō diligeret ſufficient̄ deū niſi cū eo dili-
geret mēbra eius.iō ſubdit̄. g ¶ In hoc cogno.qm̄ dili.
na.dei cū deū diligamꝰ.nā dilectio dei icludit dilectionē
ꝓximi: vt dictū eſt: ſꝫ qꝛ amor dei nō eſt ocioſus opat̄ em̄
magna ſi eſt: vt dicit Grego.omel'.xx.ideo ſubdit̄.
h ¶ Et mādata eiꝰ faciamꝰ. ꝓbatio em̄ dilectionis exhibi-
tio eſt opis i ¶ Hec eſt em̄ charitas dei.i.h̄ exigit dei cha
ritas. k ¶ Vt man.eius cuſtodiamus.corde retinendo
⁊ ope adimplēdo: ⁊ ne aliquis ſe excuſet ꝓpter difficulta-
tem hoc remouet.d. l ¶ Et man.eiꝰ gra.non ſunt.ſ.amā
ti.nā illa que de natura ſui dura ſunt ⁊ aſꝑa. amor dei ⁊
ſpes premij facit leuia.iō ſubdit̄. m ¶ Qm̄ omne quod
natum eſt ex deo.per fidem charitatē formatam.

n natū ē ex deo vincit mōm:
o ⁊ hec ē victoria q̄ vicit mū
p q dū fides nr̄a. Quis ē aūt q̄
vincit mūdū: niſi q̄ credit:
r s qm̄ ih̄s ē filiꝰ dei. Hic eſt
t v q̄ venit ꝑ aquā ⁊ ſanguinē
y ꝫ ih̄us xp̄us. Nō in aqua ſo
a lum ſed in aqua ⁊ ſanguine
b c Et ſpūs ē q̄ teſtificat: quo
d e niā xp̄s ē v̄itas. Qm̄ tres
f ſt̄ q̄ teſtioniū dāt i celo par
g h v̄bū ⁊ ſpūſſctūs: ⁊ hi tres
i k vnū ſūt: ⁊ tres ſunt q̄ teſti-
l moniū dāt in t̄ra. ſpiritus
m n aqua ⁊ ſanguis. ⁊ hi tres
o vnū ſunt. Si teſtimonium
p hoīm accipimꝰ teſtimoniū
q dei maiꝰ eſt: qm̄ teſtificatꝰ
r eſt de filio ſuo. q̄ credit i fi
liū dei: hꝫ teſtiouiū dei i ſe
s t Qui nō credit filio: mēda-
v cē fac̄ eū q2 n̄ credit teſtio-
nio qđ teſtificatꝰ ē deꝰ de
x filio ſuo. Et hoc ē teſtimo-
y niū qm̄ vitā eternaꝫ dedit
ꝫ nob̄ deꝰ. ⁊ hec vita in filio
a eius eſt. Qui habet filium
b c dei hꝫ vitā: qui non habet
d filiū dei: vitam non habet
e Hec ſcribo vobis vt ſcia-
tis qm̄ vitā hētis eternā. q̄
f g creditis in noīe filij dei. Et
hec eſt fiducia quam habe
h mus ad deū. q2 qđcūq̄ȝ pe
tierimus ſm̄ volūtatē eius
i k audit nos. Et ſcimꝰ q2 au-

n Vincit mūdū. i. tentatōes diaboli mūdi ⁊ ꝑſecutōes o Et h. Poſita ꝯtinuatiōe dicta de dilectiōe ꝓximi. h ꝯñr determiat de emanatiōe v̄bi. ⁊ p̄ ponit̄ determinatio ſcđo determiatiōis manifeſtatio ibi. Et ſpūs ē. tercio manifeſtatiōis intētio ibi. Et h eſt teſtimoniū Circa p̄mū cōtinuādo ſe ad h qđ dixerat immediate. Omne qđ natū eſt ex deo vincit mūdū oñdit q̄d ſit illud qđ facit vincere d.

o Et h eſt victoria q̄ vincit mūdū. i. fac̄ vincere p Fides nr̄a. de v̄bo dei. iđ o ſubdit̄. q Quis ē aūt q̄ vin. mū. niſi q̄ credit. fide formata. r Qm̄ ie. ē fi. dei. nālis ⁊ ꝑ ꝯñs ei uſdē nāe cū eo n̄ idē titate ſpecifica. quia nā diuina nō ē diui ſibilis ſicut hūana. ſꝫ idētitate nūerali diſtinctꝰ tm̄ in ꝑſona q2 nā non patit̄ nec rō ꝙ gignēs ⁊ genitus ab eo ſit vnū in ſuppoſito. s Hic eſt ſcꝫ dei filiꝰ et̄nali ter a pr̄e genitꝰ. t Qui ve. in mū. ad nos ſaluandum. v Per aquā baptiſmalē. q2 ꝑ tactū ſuū ſacratiſſime carnis in baptiſmo dedit vim regeneratiuā aq̄s. x Et ſāguinē effuſum in p̄ciū nr̄e ſalutis. y Jeſus xp̄us. verꝰ hō verus deꝰ. ꝫ Nō in aq̄ ſolū. ſicut iohes baptiſta cuius baptiſmꝰ ſolū lauabat corpa: ſꝫ nō auferebat pctā. ſic̄ facit baptiſmꝰ xp̄i. a Sed in aq̄ ⁊ ſanguie. i. in baptiſmo v̄tutē regeneratiuā hn̄tē. ⁊ ſanguie ad infinitas aīas ſi eēnt redimēdas ſufficiēter. b Et ſpūs ē. h ꝯñr ponitur dicte determiatiōis manifeſtatio. ⁊ ē q̄druplex nō tm̄ ponunt̄ h ſm̄ ordinē tp̄is. vna fuit ꝑ ſpūſſcti miſſionē ſuper apl̄os in ſigno viſibili in teſtimoniū ꝙ ieſus ad dexterā pr̄is gl̄ificatus eſt eiꝰ nālis filius vnꝰ cū ip̄o deꝰ ⁊ de hoc teſtimonio p̄dixit ſaluator Joh. xv. Cū autē venerit ꝑaclitus quē ego mittā a vob̄ a pr̄e ſpm̄ v̄itatis q̄ a patre ꝓcedit. ille teſtimoniū ꝑhibebit de me ⁊ hoc eſt qđ dicit̄ b Et ſpūs. ſ. ſctūs. c Et q̄ teſtificat̄. cuiꝰ teſtimonium nō pōt eſſe falſum. d Qm̄ xp̄s ē v̄itas. i. dei pr̄is filiꝰ q̄ ꝓcedit a pr̄e ꝑ modū intellectꝰ. ⁊ ſic ē eius v̄bū. idē em̄ eſt v̄bū ⁊ filiꝰ. ꝓpter h illa q̄ ꝑtinent ad intellectū vt veritas ⁊ ſapiā ⁊ hmōi appropriant̄ filio in diuis. e Qm̄ tres ſunt. h ponit̄ ſcđa manifeſtatio q̄ ē ꝑ aptā viſionem. nā ip̄a btā trinitas manifeſtat ſe beatis q̄ꝫtū ad ꝑſonaꝝ diſtinctionē ⁊ v̄bi emanationē a pr̄e. ⁊ ſpūſſ. ab vtroq̄ȝ. ⁊ h eſt qđ d̄r. e Qm̄ tres ſt̄ q̄ teſti. dāt in celo. v̄itatē manifeſtando. nā teſtimoniū dare ē v̄itatē manifeſtare. f Pr̄ ingenitꝰ. g Verbū. ab eo genitū. h Et ſpūſſ. ꝓcedens a pr̄e ⁊ v̄bo. i Et hi tres vnū ſunt. in eēntia ⁊ ſic vnꝰ deꝰ ſup oīa gl̄ioſus. k Et tres ſt̄. h ponit̄ tercia manifeſtatio q̄ ē ꝑ xp̄i paſſionē in q̄ aīa xp̄i fuit a corꝑe ſeꝑata. ⁊ a corꝑe mortuo fluxer̄t ſanguis ⁊ aqua. Joh. xix. dic̄ igitur. k Et tres ſt̄ q̄ teſti. dāt in ter. v̄itatē filij dei manifeſtādo. l Spūs. i. aīa xp̄i. in q̄ ad lymbū patrū deſcēdit ⁊ eis ſe māifeſtauit: oñdēdo ſuā deitatē ⁊ ꝑ̄inalē ꝓ ꝑ̄etatē. extūc ei deū clare vider̄t ꝓpt̄ qđ dn̄s dixit latroni Lu. xxiij. Hodie mecū eris in ꝑadiſo. m Aq̄ ⁊ ſan. q̄ v̄itatē manifeſtāt i eccīe ſacramētis hn̄tibꝰ efficaciā ex ip̄ſis. q̄ quidē ſacr̄a ꝯferunt̄ in fide ⁊ ꝯfeſſione trinitatis. n Et hi tres vnū ſunt. q2 ꝯueniūt in aſſertiōe vnius veritatis o Si teſtimoniū. h ponit̄ q̄rta manifeſtatio que fuit ꝑ ſenſibilem vocem. nam in baptiſmo xp̄i et eiꝰ trāſfiguratiōe audita fuit vox ſenſibilis pr̄is dicētis de xp̄o. hic ē filius meꝰ dilectus. h ſingl̄ariter d̄r ꝑ h oñdēs ꝙ ip̄ſe ſolus eſt eiꝰ nālis filiꝰ. ⁊ ꝑ ꝯñs vnꝰ cū ip̄o in nā ⁊ ꝑ̄ſona diſtinctus. ceteri vero q̄ plurificant̄ ſt̄ eiꝰ filij adoptiui. dicitur ergo. o Si teſti. ho. acc. accipit̄ h ſic ꝓ q2. nā teſtimoniū hoīm recipimꝰ tanq̄ȝ ſufficiens in rebꝰ hūanis. p Teſtimoniū dei maius ē. i. certiꝰ. nā ei nō pōt ſubeſſe falſum. ſicut ſubeſſe p̄t teſtimonio hoīm. et ꝑ ꝯñs eſt magis credibile rebus i diuis q̄ȝ teſtimoniū hoīm in humanis. q Qm̄ teſtifi. eſt d̄ filio ſuo. in trāſfiguratione ⁊ baptiſmo vt p̄dictū ē. r Qui cre. in fi. dei hꝫ teſti. dei in ſe. i. effectū illius teſtimonij. s Qui nō cre. filio doctrine eius acq̄eſcendo. t Mendacem fa. eū. ſ. deuꝫ patrem qui dixit teſtificando. hic eſt filius meus dilectꝰ. ⁊ adiūxit Ip̄m audite. vt h̄r Math. xvij. ideo ſubditur. v Quia nō cre. in teſtimonio. ⁊ pꝫ ex dictis. x Et h eſt. hic ꝯñr ponit̄ p̄dicte manifeſtatiōis intētio ⁊ p̄ ex ꝑte dei teſtificātis. ſcđo ex ꝑte iohānis ſcribentis ibi. h ſcribo vob̄. Circa p̄mū ſciendū ꝙ p̄dicte manifeſtatiōis intētio ex ꝑte dei eſt: ꝙ hoīes ꝑ h ꝯſequātur eternā vitam ⁊ hoc ē qđ dicitur. x Et hoc eſt teſtimoniū. i. intentio eius ſiue finis y Qm̄ vitam eternā dedit nobis deus. Si. n. accipiat̄ vita beata formaliter q̄ eſt viſio ⁊ fruitio diuina. ſic dedit eam in p̄ñti ſpe ⁊ in futuro in re. ⁊ de p̄ñti illis q̄ iā ſunt in btītudine. Si aūt accipiat̄ vita beata obiectiue ſic dei filius rōne deitatis ē ip̄a viſio beata p̄ncipalit̄. In cuiꝰ aſpectu btī reficiūtur interius. ⁊ rōne hūanitatis ſecundario. in cuius aſpectu reficiunt̄ exterius. ſicut dicit Aug. ſuꝑ Joh. Et ſic quodāmō dedit nobis filiū ſuū verum deū ⁊ veꝝ hoiem. iđ ſubdit̄. ꝫ Et hec vita in filio ſuo eſt. ſ. obiectiue. a Qui habet filiū dei. ꝑ fidē caritate formatam. b Habet vitā. ſ. beatā in ſpe. ⁊ ſi hꝫ filiū ꝑ viſionē ⁊ fruitionē habet eā in re. c Qui nō hꝫ filiū dei. hoc mō vel illo. d Vitā non habet. ꝯſil̄r. q2 ſicut affirmatio ſequit̄ ad affirmatiōem. ita negatō ad negatōꝫ e Hec ſcribo. Hic ꝯñr ponitur intentio iohānis ſcribētis. ⁊ p̄mo q̄ꝫtum ad bonū habendū. ſcđo q̄ꝫtum ad iā habitum ibi. Scimus quia. p̄ma in duas. ſm̄ duplex bonū conſequendū. ſcđa ibi. Et hic eſt. Circa p̄mū ſciendū ꝙ voluntas beati iohannis conformis erat volūtati dei teſtificantis. ⁊ ideo intendebat ꝙ illi quibus ſcribebat ꝑ h vitam beatā ꝯſeq̄rent̄. iđ dicit. e Hec ſcribo ⁊c̄. q̄ creditis. fide ꝑ dilectiōem oꝑante. f In noīe filij dei. ſi tm̄ ꝑſeueretis g Et hec eſt fiducia. hic ponit ſcđm bonum cōſequendū. ſ. orationū ſuaꝝ effectū. ⁊ p̄mo illud ponit. ſcđo circa hoc quandā diſtinctiōem facit ibi. Qui ſcit. circa p̄mum dicit. g Et h eſt fiducia quā habemꝰ ad deū ſcꝫ ad dei filiū. h Quia quodcunq̄ȝ petierimꝰ ſm̄ voluntatē eius. ſ. beneplaciti. i Audit nos. non tm̄ ſꝑ ſtatim. ſed tempe competenti. k Et ſcimus. q2 audit nos quicquid petierimus. qđ eſt intelligendum qñ petitio eſt pia ꝓ ſe ⁊ ꝑſeuerans. his em̄ concurrentibus ſemꝑ exauditur. ⁊ ſic eſt intelligendum qđ ſubditur.

dit nos: q̇cq̇d petierimus.
l Scimꝰ qm̄ hēmꝰ petitio-
nes q̄s poſtulamꝰ ab eo.
m Qui ſcit frēʒ ſuū peccare:
n o pctm̄ nō ad moꝛtē petat et
dabit̄ ei vita peccāti nō ad
p moꝛtē ē peccatū ad moꝛtē
q nō ꝓ illo dico vt roget q̇s
r s Oīs ĩiq̇tas pctm̄ ē ⁊ ē pec
t v catū ad moꝛtē. Scimꝰ. qꝛ
x oīs q̇ natꝰ ē ex deo nō pec
y z cat ſʒ generatio dei ꝯſuat
a eū. ⁊ malignꝰ ñ tāget eum
b Scimꝰ qm̄ ex deo ſumꝰ et
c d mūdꝰ totꝰ ĩ maligno poſi-
f tus ē. Et ſcimꝰ qm̄ filiꝰ dī
g venit ⁊ dedit nob̄ ſenſū vt
h cognoſcamꝰ deū verū ⁊ ſi
i mꝰ ĩ ꝟo filio eiꝰ. Hic ē ve
k l rus d̄s ⁊ vita et̄na. Filioli

cuſtodite vos a ſimulacr̄

¶ Explicit ep̄la b. iohīs. j.

Incipit argumētū in epi
ſtolā eiuſdem ſecundam

Vſqꝫ adeo ad ſāctam
feminā ſcribit vt ean
dē dñāʒ ñ dubitet lit-
teris appellare: eiuſdēqꝫ fi
lijs teſtimoniū ꝙ ambulēt
in veritate perhibet.

¶ Explicit argumētū Incipit ep̄la. b. iohīs ap̄li. ij.

a b Senioꝛ electe Ca. j
dñe: et natis eius.
c q̊s ego diligo in ve
d ꝟitate ⁊ nō ego ſolꝰ ſʒ ⁊ om
nes q̇ cognouerūt ꝟitateʒ
e f ꝓpt ꝟitatē q̄ ꝑmanet ĩ vo
g h bis: ⁊ vobiſcū erit ĩet̄nū ſit
i k vobiſcū gratia mīa et pax.

l ¶ Scimus ⁊c̄. qꝛ repetitio eſt eiuſdē ad maioꝛē aſſertiōʒ
m ¶ Qui ſcit. ħ ꝯñr circa petitionē ꝓ pctōꝛibꝰ facit quā-
dam diſtinctiōem dī. m ¶ Qui ſcit frēʒ ſuū peccare pec
catū nō ad moꝛtē. i. excludēdo impniāʒ finalē. q̄ qs mo-
rit̄. ⁊ in pctō moꝛtali peccat. n ¶ Petat oꝛando. ꝓ eo.
o ¶ Et dabit̄ ei vita.
ſcʒ gr̄e. qꝛ tal' pecca-
toꝛ i gr̄a moꝛiet̄ de q̄
ħ ſcit̄ tñ ꝙ ſit pctōꝛ ñ
ad moꝛtē ſciri nō p̄t
niſi ꝑ diuinā reuela
tionē. p ¶ Eſt pec
catū ad moꝛtē. ſ. fi-
nalis ipnia q̄ qs in
pctō moꝛtali moꝛit̄
q ¶ Non ꝓ illo dico
vt roget q̇s qꝛ nō eſt
oꝛādū ꝓ damnatis
Et ſi ipō viuente ſci
ret̄ ꝙ eſſet de p̄ſcitis
ſilr̄ nō eēt ꝓ eo oꝛā-
dū vt penā eternaʒ
euaderet ꝓut dicūt
aliq̄. Poſſet tñ oꝛa-
ri ꝓ eo vt minꝰ pec-
caret. ⁊ ꝑ ꝯñs minꝰ
puniret̄ i inferno. ſʒ
qꝛ ħ neſcit̄ qꝛ quili-
bet peccatoꝛ q̄ꝫdiu
viuit p̄t redire ad g̃-
tiam. iō ꝓ oibꝰ pctō
ribꝰ adhuc viuētibꝰ
eſt oꝛandum.
r ¶ Omnis iniq̇tas. i. tranſgreſſio diuinoꝝ p̄ceptoꝝ q̄ cō-
tinēt eq̇tatē iuſticie. s ¶ Peccatū eſt. moꝛtale. t ¶ Et ē
pctm̄ ad moꝛtē ſiq̇s in eo ꝑſeueret vſqꝫ ad finē vite inclu-
ſiue. v ¶ Scimus. Hic ponit̄ intētio bti Ioħ. circa bo-
nū iam hitū. ⁊ ē duplex. ſcōm ponit̄ ibi. Et ſcimꝰ. Inten-
tio ꝟo bti Ioħ. ē aſſecurare filios dei ꝑ adoptionē de vi-
tatiōe pcti moꝛtalis. ſi voluerint ꝑ donū gr̄e. qd̊ iam hñt.
iō dicit v ¶ Scimꝰ ꝙ oīs q̇ natꝰ eſt ex deo. ꝑ gr̄aʒ baptiſ
malē. x ¶ Nō peccat. q̄ꝫdiu in ea ſtat. ⁊ intelligit̄ de pec
cato moꝛtali qd̊ nō pōt ſtare cū gr̄a. y ¶ Sʒ genera. dei.
id ē ipa gr̄a ꝑ quā ꝯſtituit̄ in q̇dā eſſe diuino ſupnaturali
z ¶ Cōſeruat eū. q̄ꝫtū eſt de ſe. a ¶ Et malignꝰ nō tanget
eū. inducēdo ad moꝛtale pctm̄ niſi voluntarie declinet a
ſtatu gr̄e ſubijciēdo ſe maligno. ꝑ pctm̄ moꝛtale ex libert̄
arbitrij defectibilitate. b ¶ Scimꝰ. qm̄ ex deo ſumꝰ. Si
ħ referat̄ ad ap̄los q̇ erāt in gr̄a ꝯfirmati. ⁊ de ħ ꝑ reuela-
tionē certificati. iſtud poterāt ſcire ꝑ certitudinē. ſi aūt re-
ferat̄ ad alios iuſtos eſt ꝑ ꝓbabilē ꝯiecturā ſic̄ dictū ē. s̄.
c ¶ Et mūdus totꝰ. i. hoīes in delectabilibus mūdi fineʒ
ſuū ponētes. d ¶ In maligno. ſ. in malo igne ꝯcupiſcē-
tie. Poſitus ē. f ¶ Scimus. ħ ponit̄ ſcōm bonū habi-
tū. ſ. dei cognitio cū d̄r. f ¶ Et ſcimus qm̄ filiꝰ dei venit.
in mūdū. g ¶ Et de. no. ſen. vt cog̃. veꝝ deū. ħ em̄ dedit
ap̄lis qñ apuit illis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas Lu.
vl. Alijs āt fidelibꝰ dat ſenſū ꝯg̃ſcēdi deū ꝑ fidē quā hñs
ſcit ſe hr̄e illā. ſaltē illam q̄ eſt ex auditu q̄ꝫuis neſciat ſe
hr̄e caritatē. h ¶ Et ſimꝰ in vero filio eius. ei adherētes
ꝑ fidē. Ap̄li ꝟo cognouerūt ſe eſſe in eo ꝑ fidē caritate foꝛ
matā ⁊ ħ eſt certitudinaliter. alij ꝟo iuſti ꝯiecturaliter.
i ¶ Hic ē verus deꝰ. ſ. filiꝰ q̇ ē vnꝰ deꝰ cū p̄re in ħ excludi
tur erroꝛ oīm negantū xp̄i verā deitatē. k ¶ Et vita eter
na. ſ. obiectiue vt p̄dictū eſt eodē ca. vlti. dicit. l ¶ Filio
li cuſto. vos a ſimulachꝛis. i. a cultu idolatrie. ꝑ ħ inſinu
ans ꝙ diligēter ſtudeāt in cultu vnius veri dei inſepabi-
liter ꝑmanere. Amen. hoc dicitur ad p̄cedentiū ꝯfirmati
onem. ¶ In capitulo. v. vbi dicitur in poſtilla. Quo-
niam omne qd̊ natū eſt ex deo. ¶ Additio.
C Irca ħ qd̊ dicitur ħ. Hac eſt victoria q̄ vincit mū
dum fides noſtra. attendendū eſt ꝙ ap̄lus ſupꝛa Hebꝛe.
xj. dicit de ſanctis ꝙ ꝑ fidem vicerunt regna. vñ cōſiderā
da eſt differētia inter iſtas duas victoꝛias q̄ fiunt ꝑ fideʒ.
qꝛ ꝑ vnā dicunt̄ vinci regna. ⁊ ꝑ aliā dicitur vinci mūdus
Ad qd̊ ſciendū ꝙ antiq̇. ſ. p̄res ſub vete. te. exñtes. ꝑ fideʒ
vicebāt regna ſicut
moyſes egyptū. io-
ſue chananeam. dd̊
idumneā ⁊ hmōi q̄
ſunt reḡ pticularia.
⁊ ħ ptʒ in hiſto. vet.
te. ſʒ ſcti ſub no. teſt.
in p̄mitiua eccīa ex-
iſtentes: nō ſolū ꝑ fi
dē vicerūt reḡ ſʒ etiā
mūdū. ⁊ iō de eis d̄r
Hec ē victoꝛia q̄ vi
cit mūdū fides nr̄a.
Cuiꝰ rō ē q̄ñ ille iu-
ſtus q̇ toꝛmēta mōt̄
vſqꝫ ad moꝛtē patiē
do ĩmobilit̄ in fide
manet nō ſolū vnuʒ
regnū vel plura reḡ
vicit ſʒ mōm. mūdꝰ
em̄ ꝯgregatꝰ nō poſ
ſet amplius facē cō-
tra vnū hoiem q̄ꝫ ip
ſum multiplicit̄ toꝛ
q̄re ⁊ finaliter intfi-
cere. ⁊ iō ſācti q̇ iſta
ſuſtinuerūt ꝑ fidem
totū mūdū vicerūt:
ſupando oīa q̄ mūdus cōtra illos poſſet facere. iux̄ illud
Lu. xij. Ne terreami ab illis q̇ occidūt coꝛpus ⁊ poſt ħ ñ
hñt ampliꝰ q̇d faciāt. Antiq̇ tñ q̇ hmōi doctrinā nō hūe-
rūt explicitā ꝟbo nec exemplo exptam. licet ꝑ fidē vicert̄
regna aliq̄ vt dictū eſt. nō tñ mundū ꝑ hoc vicerūt. qꝛ foꝛ-
te diceret̄ ꝙ ſi plura regna fuiſſent ꝯgregata ꝯtra eos nō
potuiſſent ea vincē ſicut illa pauca vicerūt. vñ notant̄ d̄r.
de illis ꝙ ꝑ fidē vicerūt reḡ nō mūdū. de nouis ꝟo dicit.
Hec ē victoꝛia q̄ vincit mūdū fides nr̄a. ⁊ de iſta māvide
plenius in additiōe ſupꝛa dicta ad Heb. xj.

¶ Epiſtola Iohannis ſecunda. ¶ Capitulum. j.

Senioꝛ electe dñe. Poſtq̄ꝫ beatus Iohānes in ep̄la
p̄ma inſtruxit fideles generaliter. Hic conſequen
ter in duabus ep̄lis inſtruit aliquas ꝑſonas ſpālit̄
Diuiditur autem hec ep̄la in tres ptes. ſ. ſalutatiōem. ꝓ-
ſecutiōem ⁊ ꝯcluſionē. ſecūda ibi. Gauiſus ſum. tercia
ibi. Plura habens ſcribere. In p̄ma pte notatur pꝛimo
ꝑſona ſalutans cum dicitur.
a ¶ Senioꝛ. ⁊ hoc rōne etatis ꝓfecte ⁊ ſtatus ſeu officij. Il
li em̄ qui tunc regebant eccleſias ſenes vel ſenioꝛes dice-
bantur rōne diſcretionis ⁊ maturitatis in moꝛibus. inter
rectoꝛes vero eccleſiaꝝ qui tunc erant in aſia: iohannes
erat p̄ncipalioꝛ. ideo dicitur hic. Senioꝛ. ſecūdo notātur
ꝑſone ſalutate cum dicitur
b ¶ Electe domine ⁊ natis eius. erat em̄ magna ⁊ nobilis
domina nomine electa habens pꝛolem ⁊ familiam fide-
lem ⁊ miniſtros eccleſie ſuſtentabat.
c ¶ Quos ego diligo in veritate. id eſt caritatiua dilectio
ne abſqꝫ fallacia ⁊ ſimulatione.
Et non ego ſolus ſʒ et omnes qui cognouerunt veritatē.
id ē oēs fideles q̇ cognouerunt xp̄m qui eſt ipa veritas.
e ¶ Propter veritatem. ſ. fidei ⁊ bone vite
f ¶ Que permanet in vobis. per gratiam.
g ¶ Et vobiſcū erit ineternū. ꝑ gl̄am que eſt gr̄a ꝯſumma
ta. tercio ponūtur optata bona cuʒ dicitur. h ¶ Sit vo
biſcum gratia iuſtificans. i ¶ Miſericoꝛdia. penā pecca
tis p̄teritis. debitam relaxans. k ¶ Pax. i. eterna beati-
tudo appetitum totaliter quietans.